

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

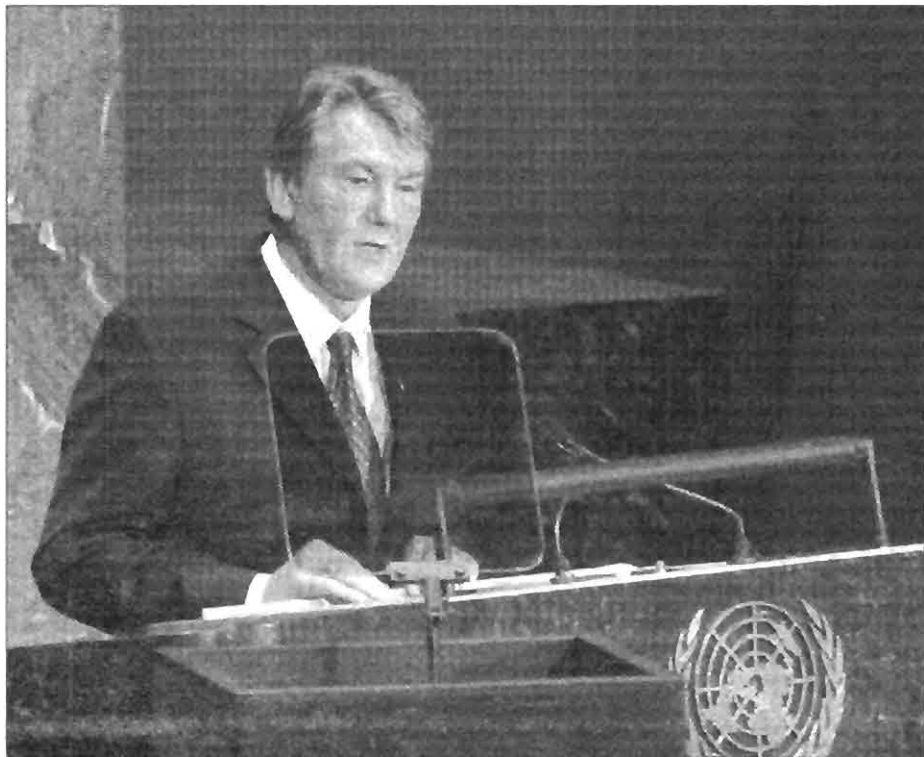
РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII П'ЯТНИЦЯ, 23 ВЕРЕСНЯ 2005 РОКУ ЧИСЛО 38 VOL. CXII FRIDAY, SEPTEMBER 23, 2005 No. 38

Вдруге була успішною візита Президента України В. Ющенко до США Народного обранця тепло вітала українська громада

Президент України Віктор Ющенко виступає на ювілейній 60-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН у Нью-Йорку 15 вересня 2005 р. Фото УНІАН

Президент України Віктор Ющенко 17 вересня на врученні йому нагороди у Філадельфії. Фото: Прес-служба Президента

НЬЮ-ЙОРК. – Впродовж липня, серпня і вересня українська громада Нью-Йорку і Філадельфії була охоплена хвилюючим очікуванням відвідання цих міст Президентом України Віктором Ющенком. Чекання і приготування почалися від 28 червня, коли Президент України був нагороджений Медалею свободи, а в ООН почалося приготування ювілейної сесії, на яку мав прибути В. Ющенко на чолі делегації України.

Українці Америки пам'ятають успішну візиту В. Ющенка до

США в квітні ц. р. І ось – друга, не менш успішна зустріч.

Вересневі події в уряді України посилювали неспокій: чи не завдають вони запланованій візиті і численним зустрічам. Не завдали, і обидва міста урочисто зустрічали провідника української держави. Очікування були такими щирими, що в деяких громадах готували вітання і мистецькі програми, хоча й не мали надії, що щільний розклад візити до

(Продовження на стор. 5)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Президента України Віктора Ющенка 17 вересня нагороджено Філадельфійською медалею свободи 2005 року та супроводжальною нагородою 100,000 дол. Нагороду вручив посажник міста Джон Ф. Стріт у Національному конституційному центрі.

Медалю свободи свого часу отримали Лех Валенса, колишній президент Польщі, Джимі Картер, колишній президент США, Вацлав Гавел, колишній президент Чеської республіки,

Нелсон Мандела, колишній президент Південно-Африканської республіки.

Церемонія вручення нагороди відбулася в день Конституції США в парку Національного конституційного центру в Алеї незалежності. Учасниками події були провідні політики штату Пенсильванії, включно з губернатором Едвардом Г. Ренделом і конгресменом Куртом Велдоном і чисельною кількістю

(Закінчення на стор. 9)

Виступ Президента України Віктора Ющенка на пленарному засіданні 60-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН

Шановні панове Голови!
Шановний пане

Генеральний Секретар!
Шановні Глави держав та урядів!
Пані та панове!

Поважний ювілей Організації Об'єднаних Націй є святом надії для всього людства. Вся історія унікального форуму засвідчує – люди різних рас і культур здатні почути і підтримати один одного. За словами Черчіля, народи хочуть бачити ці стіни Храмом Миру, а не вавилонською баштою. Вірю, що ми з вами будемо гідними їх сподівань.

У цьому залі світова спільнота визначає свій шлях у третьому

тисячолітті. Нова Україна, вільна і незалежна, готова пройти його разом з усією родиною демократичних народів. Переконаний, що досвід і зусилля моєї країни допоможуть нам усім знайти важливі орієнтири.

Я – син солдата Другої світової війни. Мій батько пройшов бої, поранення, потрапив у Освенцім. Він вижив, але так пощастило небагатьом. Загинули мільйони чоловіків, жінок і дітей. Кожній українській родині досі болять тяжкі втрати. Героїчний внесок у перемогу здобув Україні почесне право стати одним із засновників Організації Об'єднаних Націй.

(Закінчення на стор. 11)

Промова Президента України Віктора Ющенка у Філадельфії з нагоди нагородження медалею Свободи

Високоповажні чесні отці!
Шановний пане губернатор Рендел!
Шановний пане мер Стріт!
Шановний голова правління
пане Люїс!
Шановні пані та панове!

Я вдячний американській стороні, офіційній владі, комітетові за присудження цього високого звання. Для мене велика честь бути сьогодні з вами у вашому чудовому місті. Спеціальні почуття я хотів би висловити українській громаді. Знаєте, надзвичайно тепло, затишно і приємно за тисячі кілометрів від рідної України читати „привіт із Тисмениці“, „привіт із Тернополя“, бачити сотні людей в українських кос-

тюмах, бачити десятки національних прапорів. Спасибі вам за це!

Спасибі вам за те, що незалежно від того, чи ви вдома, чи ви далеко від дому, ви в серці носите велику любов до України. Тому слава кожному з вас і слава Україні!

Для мене є велика честь бути разом з вами у свято американської Конституції на місці, де вона народилася. Тут більш ніж два століття тому вдарив дзвін, на якому написане Боже повеління: „Оголосиш свободу всім, хто на цій землі живе“.

Голос цього дзвону досі лунає по всій земній кулі. Народи чують

(Продовження на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ю.Тимошенко готова формувати уряд з В. Ющенком

КИЇВ. – Колишній прем'єр-міністр Юлія Тимошенко 21 вересня заявила, що готова знову сісти за стіл переговорів з Президентом Віктором Ющенком і разом сформувати новий уряд. Умовою такої співпраці Ю. Тимошенко назвала відсторонення від посад людей, пов'язаних з підприємництвом і запламбованих корупційними зв'язками. Вона також підкреслила, що не має наміру чинити дій, спрямованих на руйнування діяльності Президента. Ю.Тимошенко вважає, що тепер особливо важливо спрямувати всі зусилля на забезпечення стабільності в країні. Президент В. Ющенко проводить нове коло консультацій з представниками політичних сил щодо кандидатури майбутнього прем'єр-міністра.

ВР не підтримала кандидатури Ю. Єханурова

КИЇВ. – Кандидатура Юрія Єханурова на посаду прем'єра не була схвалена в парламенті 20 вересня. Для його затвердження на цій посаді не вистачило три голоси. Віктор Ющенко має право подати його кандидатуру на посаду прем'єр-міністра ще раз. Президент уже поновив консультації з пропрезидентськими фракціями. Провідник фракції блоку Юлії Тимошенко Олег Білорус після провалу кандидатури Ю. Єханурова сказав, що фракція у такий спосіб протестує проти невмотивованого, як на його думку, звільнення Юлії Тимошенко з посади керівника уряду. О. Бі-

лорус також вважає, що затверджувати нового прем'єра можна лише після утворення парламентської коаліції, яка й запропонує свою кандидатуру. Перед тим у парламенті виступили В. Ющенко та Ю. Єхануров. Напередодні про готовність підтримати Ю. Єханурова заявили 9 депутатських об'єднань, які на загальні здатні забезпечити 199 голосів при мінімумі у 226. Про намір голосувати проти заявили, зокрема, представники блоку Юлії Тимошенко, комуністи, соціал-демократи (об'єднані) та депутати від партії „Регіони України“.

Карпати неухильно „лісують“

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – У Косівському районі Івано-Франківщини майже в кожному другому подвір'ї є нелегальна лісопилка. Місцеві мешканці визнають, що ліс тут вивозять і вдень і вночі. За словами прикарпатців, купують його „не місцеві“ – про це свідчать номери машин, якими транспортують деревину. За такими темпами вирубування Карпати незабаром перетворяться на „лісі“ гори, кажуть екологи. Частими є й випадки, коли лісники самі незаконно вирубують дерева. Причетні до протиправних дій і керівники лісових господарств, зазначають у правоохоронних органах Прикарпаття. Голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Роман Ткач дав місяць, щоб представники лісгосподарств унесли пропозиції щодо попередження незаконного вирубування. Нині показники лісистості на території України становить 15,6 відсотка за норми більшості держав Європи 20 відсотків.

В. Ющенко зустрівся з В. Януковичем

КИЇВ. – 19 вересня Президент Віктор Ющенко зустрівся з провідником Партії регіонів Віктором Януковичем. Сторони обговорили політичну ситуацію в Україні. В. Ющенко наголосив, що настав час відмовитися від емоцій, які супроводжували президентські вибори, та докласти зусиль, аби негативні тенденції виборчих перегонів залишилися в минулому. Ця зустріч, яка стала першою після президентської виборчої кампанії минулого року, відбулася на прохання В. Януковича. Раніше Президент України ігнорував заклики В. Януковича та його соратників сісти за стіл переговорів. Глава держави розглядає цю зустріч у контексті підписаної 13 вересня Деклярації єднання та співпраці заради майбутнього України, яка передбачає започаткування діалогу між усіма політичними силами в країні.

Україна у торгівлі людьми – попереду

КИЇВ. – Україна перебуває на першому місці серед держав південно-східної Європи за кількістю жертв торгівлі людьми. Такий висновок зробила Міжнародна організація з питань міграції, провівши розслідування. Далі у списку зазначені Китай, Ірак, Грузія, Вірменія та Узбекистан. У звіті організації йдеться, що нині збільшилася кількість чоловіків, які теж стають жертвами торгівлі людьми. Їх використовують, як дешеву робочу силу. Зловживання виявлено також щодо усиновлення малолітніх.

Пробіг у Києві – на лікування ВІЛ - СНІДу

КИЇВ. – 18 вересня відбулася благодійна акція „Пробіг заради життя“, підтримана місією ООН, Міністерством охорони здоров'я України, громадськими організаціями. Як повідомила 19 вересня координатор акції – Лайма Гейдар, зібрані під час пробігу кошти буде передано обласним та районним інфекційним лікарням, де проходять лікування ВІЛ-позитивні та хворі на СНІД люди. Центральною вулицею Києва – Хрещатиком – пробігли і пройшли близько десяти тисяч учасників, серед яких можна було побачити відомих політиків, дипломатів, музикантів, студентів і школярів. Один з учасників пробігу – ліцеїст Ігор Гордієнко – свою участь у „Пробігу заради життя“ пояснив так: „Я хочу допомогти хворим дітям, тому що мені їх шкода“.

Журнал „Плейбой“ – в українській редакції

КИЇВ. – Видавництво „Бурда-Україна (Київ)“ повідомило, що з 15 вересня почало видавати всесвітньо відомий еротичний журнал „Плейбой“ в українській редакції. Того ж дня в Малому Маріїнському палаці в Києві відбулася презентація української редакції журналу. Україна стала 18 країною, в якій виходить журнал. „Все, що цікаво чоловікам“, залишається головним гаслом журналу „Плейбой“.

Побили американську журналістку М. Мицьо

КИЇВ. – У Києві вчинено напад на кореспондента газети „Лос-Анджелес Таймс“ Марію Мицьо, повідомило пресове агентство „Асошіейтед Прес“ 16 вересня. За словами її колег, невідомий напад на неї в той момент, коли вона виходила з квартири, і завдав декілька ударів у голову. Зустрівши опір журналістки, нападник зник. Її доправили до лікарні. М. Мицьо також керує програмою захисту журналістів центру „IREX PROmedia“. Мотиви нападу невідомі. Неясно, чи він пов'язаний з журналістичною діяльністю.

Б. Тарасюк підписав Міжнародну конвенцію

КИЇВ. – Виконуючий обов'язки міністра закордонних справ України Борис Тарасюк у рамках заходів Всесвітньої зустрічі ООН у Нью-Йорку підписав 14 вересня від імені України Міжнародну конвенцію про боротьбу з актами ядерного тероризму. Україна стала однією з перших держав світу, поряд із США, Росією, Францією та Канадою, які приєдналися до Конвенції в день її відкриття до підписання. У своїй заяві після церемонії підписання міністер закордонних справ відзначив, що Україна вже зробила значний внесок у посилення стабільності та безпеки шляхом добровільної відмови від третього за потужністю ядерного арсеналу. Пропозиція знайшла широкий відгук – країни-члени ООН протягом 14-17 вересня ц.р. подали близько 100 заяв на підписання Конвенції.

За повідомленнями і інформаційних агентств

У Львові успішно пройшов XII форум видавців

ЛЬВІВ. – 18 вересня завершився найбільший в Україні форум видавців. У ньому взяли участь близько 600 видавців, підприємців, розповсюджувачів книги. Упродовж 4 днів відбулось більше 200 різноманітних презентацій і літературних зустрічей.

На XII форумі видавців було помітно більше української літератури.

Письменник Василь Шкляр вперше презентував серію книжкових паркишнькового формату, герої яких є віддзеркаленням один одного в часі і просторі. Був представлений авторський проєкт Василя Габора „Приватна колекція“ — „Незнайома антологія української жіночої прози та есеїстики другої половини XX – поч. XXI ст.“. 30 українських видавництв

безкоштовно надали 700 книг для проведення акції „Бери, читай!“, у якій взяли участь 100 тисяч осіб. У рамках проведення форуму видавців презентовано останню книгу Івана Павла II „Пам'ять та ідентичність“. (переклад на українську з італійської). Цю книгу безкоштовно подарують усім бібліотекам східної України.

Львів. Відвідувачі Форуму видавців біля книг українських та зарубіжних авторів 15 вересня ц.р. Форум видавців – це унікальний комплекс виставкових і ярмаркових, мистецьких та культурних заходів, скерованих, насамперед, на формування в Україні цивілізованого книжкового ринку, популяризацію читання та піднесення престижу української книги в суспільстві. Цього року у Форумі брали участь 577 учасників, серед яких 291 видавництво, 81 книготоргівельна структура, 61 книгарня, 64 бібліотеки, 80 інших організацій. На Форум прибуло понад 40 авторів. Фото УНІАН

Для кого і для чого працює Леонід Кравчук?

Ще літак Президента Віктора Ющенка не приземлився в США, як в українських, російських і західних засобах масової інформації появився цілий ряд звинувачень. Найбільш сенсаційними були заяви колишнього президента Леоніда Кравчука про те, що російських олігарх Борис Березовський незаконно фінансував президентську кампанію В. Ющенка та Помаранчеву революцію. У висліді – різноманітна дезінформація та побрехеньки почали кружляти в Києві між 14 – 19 вересня. Подаємо деякі уривки:

КИЇВ. – 14 вересня колишній Президент України, провідник фракції СДПУ(о) Леонід Кравчук на прес-конференції в Києві заявив, що російський підприємець-олігарх Борис Березовський фінансував виборчу президентську кампанію Віктора Ющенка. За словами Л. Кравчука, Б. Березовський підтвердив йому в телефонній розмові, що фірми, які належать Березовському, перевели 15 мільйонів доларів на рахунки фірм, які фінансували кампанію В. Ющенка.

„Березовський тривалий час вів телефонні переговори з Ющенком щодо фінансування перемоги демократії в Україні“, – повідомив Л. Кравчук. Також він зауважив, що „15 мільйонів – це не всі гроші, бо частина перераховувалась, а частина перевозилась“. Посила-

ючись на Б. Березовського, Л. Кравчук також повідомив, що представники В. Ющенка – Давид Жванія, Роман Безсмертний і Олександр Третяков відвідували Лондон в питаннях фінансування В. Ющенка. За словами Л. Кравчука, в цій справі є й інші фігуранти, прізвища яких Б. Березовський назве пізніше. Л. Кравчук звернувся з письмовими зверненнями до Д. Жванії, О. Третякова, В. Ющенка і Р. Безсмертного з проханням надати пояснення. Л. Кравчук заявив, що в разі підтвердження інформації „Верховна Рада розпочне процедуру імпідменту Президенту“. Л. Кравчук вимагав від Президента підтвердження або спростування інформації, бо „Президент, як і дружина цезаря, повинен бути поза всякою підозрою“.

Того ж дня, через кілька годин, Б. Березовський спростував заяву Л. Кравчука про те, що нібито повідомляв йому про перерахування грошей на президентську виборчу кампанію В. Ющенка. Про це Б. Березовський сказав в інтерв'ю „Українській правді“. „Я дійсно розмовляв з Леонідом Макаровичем, але я сказав йому, що так, дійсно платіжні доручення, це доручення нашої компанії. Але я не говорив, що це було на користь кампанії Ющенка, його людей, скажімо Жванії, Третякова й так далі“, – сказав Березовський.

„Я підтвердив факти перерахування, але я сказав, що я не буду коментувати адресата, поки не надійдуть коментарі від нього (Ющенка), якщо він захоче, або від його людей“, – додав підприємець.

14 вересня увечері заступник голови ради партії „Наша Україна“ Микола Мартиненко заперечив інформацію про фінансування виборчої кампанії В. Ющенка з боку Б. Березовського. „Виборча кампанія В. Ющенка ніколи не фінансувалася ні українськими, ні російськими олігархами. Чергова інформаційна атака проти Президента, як і попередні випадки з боку Юлії Тимошенко та Олександра Зінченка, є бездоказовою та спеціально спрямованою на дискредитацію Президента“, – зазначив М. Мартиненко.

„А загалом, останні тенденції в інформаційному просторі дають підстави припустити можливість формування антипрезидентського пулу в складі новоспеченої української опозиціонерки Юлії Тимошенко, міжнародного політичного авантюриста Бориса Березовського, „ви-

Леонід Кравчук

датного“ політичного організатора Віктора Медведчука та „простого“ українського олігарха Ігоря Коломойського“, – зауважив він.

„Президент В. Ющенко не знає і не знав Бориса Березовського“, – заявив 14 вересня у вечірній програмі 5-го каналу держсекретар Олег Рибачук, додавши, що він особисто також не знайомий з Березовським.

Б. Березовський, якого очікували в прямому ефірі по телефону, в останній момент відмовився брати участь в програмі.

15 вересня, зранку, комуністи зажадали визнати вибори 2004 року недійсними. Комуністична партія України вимагає порушити кримінальну справу за фактом, як сказано, незаконного фінансування виборчої кампанії В. Ющенка російським підприємцем Б. Березовським. Сам Б. Березовський, який мешкає у Лондоні, відмовився коментувати звинувачення, але заявив, що говоримо про них після того як на цю тему висловиться сам український Президент. Тим часом кілька політиків від партії В. Ющенка „Наша Україна“ повідомили, що мають інформацію

(Закінчення на стор. 29)

Юлія Тимошенко

Борис Березовський

Сенсаційні звинувачення Олександра Турчинова

У Києві, 15 вересня, колишній голова СБУ Олександр Турчинов на пресовій конференції зробив декілька сильних заяв про справу Георгія Гонгадзе, отруєння В. Ющенка, звинувачення в корупційності. Ця пресова конференція проходила всього за кілька годин перед промовою Президента Віктора Ющенка у Генеральній асамблеї Організації Об'єднаних Націй та його зустрічей з такими провідниками, як Кондоліза Райс, і його виступу на конференції, веденій колишнім президентом США Білом Клінтоном. Сенсаційні звинувачення О. Турчинова були негайно підхоплені західними засобами масової інформації, як в Україні та в Росії. Коротке зведення та аналізу Галини Гречин з 16 числа газети „Поступ“ пропонуємо нашим чита-

...У деяких моментах О. Турчинов доходить до відвертого звинувачення самого В. Ющенка. Зокрема він повідомив, що СБУ закінчила експертизу частини плівок Миколи Мельниченка і не виявила монтажу там, де є розмови про Георгія Гонгадзе. Крім того, експерти ідентифікували голоси учасників розмов, але не змогли встановити, як саме робили запис. О. Турчинов не повідомив, чий голоси ідентифікували. Також колишній голова СБУ твердить, що один із заступників генерального прокурора України зірвав операцію зі затримання Олексія Пукача – колишнього начальника Департаменту зовнішнього спостереження МВС, влаштувавши витік інформації про нього в пресу. Нагадаймо, що колишнього заступника генпрокурора Віктора Шокіна підозрюють у тому, що це саме він повідомив одному з видань інформацію про Пукача в Із-

раїлі. Однак Турчинов каже, що цей заступник досі перебуває на своїй посаді, хоча СБУ попередила про витік інформації і Президента, і генпрокурора. Наступний пункт – отруєння Віктора Ющенка. За словами О. Турчинова, цей факт ще досі не встановлений, оскільки для цього недостатньо „якихось папірчиків з-за кордону“. Необхідно провести експертизу, яку мають зробити українські спеціалісти, що у свою чергу напишуть підписку про кримінальну відповідальність. За словами Турчинова, Піскун, який керує розслідуванням цієї справи, сказав йому, що експертизу ще досі не провели, бо Президент не має бажання здавати аналізи. А без крові, часток шкіри та жирових тканин говорити про експертизу не можна. Турчинов твердить, що розмовляв з Ющенком і попередив, що затягування може привести до звинувачень у фальсифікації справи. В. Ющенко ніби погодився здати аналізи, але поки що цього не зробив. Та найбільше інформації соратник Ю. Тимошенко видав про оточення В. Ющенка. Зокрема він вважає, що команда Президента готує його до підписання указів, які сприятимуть передачі цілих морських регіонів України у ви-

фікації справи. В. Ющенко ніби погодився здати аналізи, але поки що цього не зробив. Та найбільше інформації соратник Ю. Тимошенко видав про оточення В. Ющенка. Зокрема він вважає, що команда Президента готує його до підписання указів, які сприятимуть передачі цілих морських регіонів України у ви-

(Закінчення на стор. 29)

Олександр Турчинов

Вечірній курс в Колумбійському університеті

28 вересня в Колумбійському університеті Нью-Йорку почнеться лекторій з 12 лекцій на теми закордонної політики України, з якими виступить Постійний представник України при ООН, посол Валерій Кучинський. Лекції відбуватимуться щосередини від 6-ої до 8-ої години, в International Affairs Building, кімната 1219. Адреса: Ukrainian Studies Program Columbia University, 420 W. 118th Street New York, NY 10027. Електронна адреса: ukrainianstudies@columbia.edu. Сторінка в інтернеті: www.sipa.columbia.edu/ukrainianstudies. Тел: (212) 854-4697

АМЕРИКА І СВІТ

Помер Симон Візенталь – „мисливець за нацистами“

ВІДЕНЬ. – 20 вересня помер у себе вдома, у віці дев'яноста шести років Симон Візенталь, – людина, яка присвятила більшу частину свого життя пошукові нацистських воєнних злочинців. 21 вересня у Відні відбулася церемонія прощання з С. Візенталем. Після цього його тіло буде перевезене до Ізраїлю для поховання. С. Візенталь – Уродженець українського міста Бучач (тепер Тернопільської області). С. Візенталь навчався, окрім інших європейських міст, також у Львові. Після початку війни, яка його застала у Львові, С. Візенталь перебував у кількох концетраційних таборах. По війні С. Візенталь допомагав у розшуку нацистських злочинців, починаючи з власних охоронців у концтаборі. Серед нацистів, упійманих завдяки його допомозі, були Адольф Ейхман, „архітектор Голокосту“, та Франц Штангль, комендант таборів смерті Треблінка та Собібор у Польщі.

Зупинено плян повернення мешканців Нового Орлеану

НОВИЙ ОРЛЕАН, Луїзіяна. – 20 вересня посадник Нового Орлеану призупинив плян повернення до міста великої кількості його мешканців – три тижні по тому, як стався гурган „Катріна“. Посадник Рей Нейгін сказав, що занепокоєний потенційною загрозою нового тропічного гурагану „Ріта“, що насувається на регіон. Плян посадника щодо повернення мешканців раніше піддав сумніву Президент США Джордж Буш та керівник рятувальних акцій, адмірал Тед Аллен. За його словами, у місті все ще не відновлено водопостачання та електрику.

В Іраку викрали і вбили журналіста „Нью Йорк Таймс“

БАЗРА, Ірак. – У ніч на вівторок, 20 вересня, в Іраку викрали і вбили журналіста американської газети „Нью Йорк Таймс“. Тіло 38-літнього Фахіра Гайдера знайдено на пустирі біля південного міста Басри. Труп знайшли лише за кілька годин після того, як група озброєних людей викрала журналіста з його власного будинку. За словами дружини Ф. Гайдера, викрадачі представилися офіцерами поліції. Ф. Гаїдер працював у „Нью Йорк Таймс“ з квітня 2003 року. Останнім часом він нерідко згадував про серйозні протиріччя, що з'явилися між конкуруючими шиїтськими воєнізованими угрупованнями. Крім того, Ф. Гаїдеру стало відомо, що деяким бойовикам удалося проникнути в поліцію. Ф. Гаїдер співробітничав також з місцевим телеканалом „Мербад ТВ“, британською газетою „Гардіан“ і американським журналом „Нешенал Джеографік“. Невідомі озброєні особи вбили 19 і 20 вересня у місті Мосул на півночі Іраку двох іракських журналістів. – Фіраса аль-Маазіді, жур-

наліста багдадської газети „Сафір“ на порозі його власного будинку в Мосулі, та журналістку Гінд Ісмаїль.

В. Путін не кандидуватиме

МОСКВА. – Президент Росії В. Путін 18 вересня заявив, що не кандидуватиме на наступних виборах глави держави в 2008 році. „Ви хочете, щоб я присягнувся на крові і всоте повторив те, що сказав вже 99 разів. Я думаю, що я достатньо чітко сформулював свої відповіді на попередні запитання. Цього досить“, – сказав він в інтерв'ю американському телеканалу „Фокс Нюз“, текст якого розміщений на офіційному інтернет-сайті Кремля. На повторне запитання, чи він обиратиметься на наступний термін, В. Путін сказав: „Я вже вам відповів – не буду“.

Північна Корея відмовляється від ядерної програми

ПЕКІН. – П'ять країн-учасниць переговорів щодо ядерної програми Північної Кореї 19 вересня досягли угоди, яку назвали проривом. Північна Корея погодилася припинити ядерну програму в обмін на нафту та енергопостачання з-за кордону. Корея також відновить участь в Договорі про нерозповсюдження ядерної зброї. Натомість США заявили, що не мають наміру нападати на Північну Корею і поважатимуть її суверенітет. Прорив стався, коли північно-корейці та американці погодилися на компромісну пропозицію, висунуту Китаєм. Наступне коло переговорів має відбутися на початку листопада. Неузгодженими залишаються масштаб корейської ядерної програми. Також перешкодою може стати питання підтвердження її припинення. Однак Північна Корея заявила, що не відмовиться від ядерної зброї, доки не отримає сучасного ядерного реактору для виробництва електрики. Така заява пролунала 20 вересня днем по тому, як на шестисторонніх переговорах у Пекіні північнокорейці надали принципову згоду відмовитися від ядерної зброї. Інші учасники переговорів погодилися обговорити можливість побудови ядерного реактору на легкій воді, який вважають непридатним для виробництва матеріалів для ядерної зброї. Уряд Японії назвав останні вимоги Пхеньяну неприйнятними. А США заявили, що ці вимоги суперечать домовленостям, досягнутим на шестисторонніх переговорах у Пекіні.

Затверджено остаточний текст конституції Іраку

БАГДАД, Ірак. – Парлямент Іраку в неділю, 18 вересня, ухвалив остаточний текст проєкту Конституції країни. „Тепер нічого змінити в ньому вже не можна, – заявив голова парламенту Гусейн аль-Шахрістані. – Проєкт надано ООН, і незабаром з ним буде ознайомлено народ Іраку“. Представник ООН Ніколас Гейсом підтвердив, що документ справді отримано, і найближчим часом він піде

до друку. Сподіваються, що перші видрукувані примірники Основного закону Іраку з'являться вже за п'ять днів, а до кінця вересня буде виготовлено понад 5 мільйонів копій документу, які будуть поширювати в країні. Таким чином, іракці матимуть близько двох тижнів, щоб ознайомитися з Конституцією до того, як їм запропонують затвердити її на загальнонаціональному референдумі, що відбудеться 15 жовтня.

Вибори у Німеччині не визначили беззаперечного переможця

БЕРЛІН. – Німецькі виборці і політики постали перед періодом невизначеності по тому, як проведені 18 вересня парляментські вибори не визначили беззаперечного переможця. Згідно з офіційними вислідами, консервативний альянс Ангели Меркел отримав у новому парляменті лише на три депутатських місця більше за Соціал-демократичну партію Гергарда Шродера. Це набагато менше, ніж потрібно для формування уряду більшості. Г. Шродер не виключив можливості створення великої коаліції двох партій, але лише за умов, що її провідником буде він. Деякі оглядачі вже охрестили таку коаліцію безладною, враховуючи розбіжності у політичних підходах обох партій.

Дж. Буш ініціював створення Фонду розвитку демократії

НЮ-ЙОРК. – З ініціативою щодо його створення Президент США Джордж Буш виступив ще на минулій сесії Генеральної Асамблеї. 15 вересня у штаб-квартирі Організації в Нью-Йорку відбулася зустріч світових провідників, присвячена оголошенню добровільних внесків у цей новий орган. На зустрічі був присутній Генеральний секретар Кофі Анан. „Ми підкреслюємо, що демократія, розвиток і повага всіх прав людини й основних свобод взаємно залежать і доповнюють один одного. Ми підтверджуємо наше зобов'язання підтримувати демократію на національному, регіональному і міжнародному рівнях і заявляємо про нашу рішучість нарощувати потенціал ООН у справі надання допомоги державам-членам на їхнє прохання“, – говорить в підсумковому документі. Передбачається, що Генеральний секретар ООН заснує консультативну раду для вироблення керівних принципів праці Фонду.

А. Шарон: наступний крок – за палестинцями

НЮ-ЙОРК. – Прем'єр-міністер Ізраїлю Арієл Шарон сказав 16 вересня делегатам зустрічі ООН, що наступний крок у близькосхідному мирному процесі – за палестинцями. Перед цим Ізраїль вивів свої війська зі смуги Газа. А. Шарон сказав, що палестинське керівництво має виконати свою обіцянку покінчити з тероризмом та його інфраструктурою. „Тепер черга палестинців довести, що вони прагнуть миру. Припинення

ізраїльської контролю над смугою Газа і відповідальність за неї дозволяють палестинцям, якщо вони цього хочуть, розвивати економіку і розбудовувати суспільство, що прагне миру“, – сказав він. А. Шарон сказав, що Ізраїль поважає палестинців і не бажає ними правити, та заявив, що палестинці заслуговують на свободу та окрему державу.

Дві авіокомпанії США на межі банкрутства

ВАШІНГТОН. – Дві великі американські пасажирські авіокомпанії, „Делта“ та „Нортвест“, окремо 15 вересня звернулися по протекцію від банкрутства. „Делта“, третя завбільшки американська авіокомпанія, та „Нортвест Ерлайнс“ втрачають гроші від часу нападів на США 11 вересня 2001р. По них ударило стрімке зростання цін на нафту та авіопальне. Протекцію від банкрутства отримали дві інші авіолінії США, „Юнайтед“ та „ЮС Ервейс“.

В ООН прийнято резолюцію проти тероризму

НЮ-ЙОРК. – Провідники 15 країн, що входять до Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй, прийняли одностайну резолюцію зі закликом до всіх країн оголосити підбурювання до тероризму поза законом. Резолюцію запропонувала Британія, а провідники інших країн підтримали її на спеціальному засіданні Ради Безпеки в Нью-Йорку. Британські посадовці кажуть, що резолюція Ради Безпеки ООН збалансовано відображує потребу попереджувати акти терору та захищати права людини, включно зі свободою слова. Проте правозахисники критикували резолюцію. Вони кажуть, що вона надасть урядам можливість придушувати мирних політичних опонентів.

Оливкова олія має знеболювальні властивості

ФІЛАДЕЛЬФІЯ. – За твердженням американських учених, оливкова олія гарної якості містить природну хемічну речовину, яка діє подібно до знеболювального засобу. Дослідники виявили, що 50 грамів оливкової олії холодного тиснення дорівнює приблизно десятій частині дози знеболювальних ліків ібупрофену. Команда дослідників „Монел Кемікал Сенсес Центру“ вважає, що хоча ефекти олії й не досить сильні, аби допомагати при головному болю, проте можуть пояснити переваги кухні середземноморських країн, яка вважається корисною для здоров'я. Активний складник називається „олеокантал“ і міститься у більших кількостях у свіжих оливках. Один з співавторів доповіді Пол Бреслін сказав: „Середземноморська дієта, центральним компонентом якої є оливкова олія, вже довгий час асоціюється з численними перевагами для здоров'я, в тому числі меншим ризиком серцевих нападів, серцевих захворювань, раку молочної залози, раку легень та деяких форм психічних розладів“.

За матеріалами ЗМІ

Президент України Віктор Ющенко 15 вересня зустрівся з Генеральним секретарем ООН Кофі Ананом у Нью-Йорку. Вони обговорили проведення спеціальної сесії Генеральної Асамблеї ООН у квітні 2006 р., присвяченої 20-ї річниці Чорнобильської катастрофи, низку інших питань.

Фото УНІАН

Нью-Йорк...

(Продовження зі стор. 1)

зволить приймати Президента у себе. Багато людей приїхало до обох міст з інших місцевостей, щоб взяти участь у тих подіях, які були доступні громаді.

У цьому числі „Свободи“ ми подаємо перші розповіді про перебування В. Ющенка, його дружини Катерини Ющенко і офіційної делегації України у США. Цю розповідь ми продовжимо в наступних числах.

14-16 вересня відбулась 60-та сесія Генеральної Асамблеї ООН, в якій взяли участь провідники 170 держав і урядів. У сесії взяла участь офіційна делегація України на чолі з Президентом В. Ющенком, який 15 вересня виступив на сесії (повний текст його промови подається на ст. 1-11). До порядку денного сесії було включено близько 160 питань, зокрема боротьби з бідністю, протидії тероризму, підтримки міжнародного миру і безпеки, дотримання прав людини, збереження навколишнього середовища.

15 вересня Президент України зустрівся в Нью-Йорку з керівниками американських єврейських організацій які повідомили Президентові про рішення направити звернення до Конгресу США з вимогою скасувати поправку Джексона-Веніка щодо України. Також у ході розмови порушувалися питання повернення культових споруд. Президент повідомив про створення громадської ради з участю представників усіх конфесій, яка, зокрема, розглядатиме ці питання. Співрозмовники також обговорили ситуацію в Україні, зокрема інвестиційний клімат. В. Ющенко закликав інвесторів активніше вкладати кошти в українську економіку, за-

певнивши, що влада докладає всіх зусиль для створення привабливого інвестиційного клімату.

У ході розмови Президент запевнив присутніх, що його позиція з національного питання залишається незмінною. „Ми виступаємо проти будь-яких проявів націоналізму і національної нетерпимості – в Україні існує повага до усіх національних меншин“, – сказав Президент. За його словами, українська влада демонструє чітку й однозначну реакцію на будь-які прояви національної нетерпимості.

В. Ющенко зустрівся із Генеральним секретарем ООН Кофі Ананом 15 вересня і обговорив з ним проєкт проведення спеціальної сесії Генеральної Асамблеї ООН у квітні 2006 року, присвяченої 20-ї річниці Чорнобильської трагедії. Також сторони обговорили ситуацію з українським військовим контингентом у Лівані, торкнулися питання парламентських виборів в Україні 2006 року. В. Ющенко запевнив, що докладе усіх зусиль для проведення демократичних виборів.

Також, 15 вересня В. Ющенко зустрівся з Державним секретарем США Кондолізою Райс. Зустріч була присвячена трьома блоками питань. Перший – двосторонні взаємини. У цьому контексті В. Ющенко підкреслив, що покищо є ряд проблем, які стримують динаміку розвитку українсько-американських відносин. Зокрема, це відсутність спільного протоколу щодо вступу України до СОТ, тобто двостороннього протоколу про взаємний доступ на ринки товарів і послуг, досі не скасована поправка Джексона-Веніка щодо України, (В. Ющенко наголосив, що йому приємно було почути офіційне повідомлення про те, що кілька днів тому

Американський єврейський конгрес направив до Сенату вимоги стосовно скасування поправки Джексона-Веніка щодо України, що є надзвичайно важливим), а також питання пом'якшення візового режиму для окремих категорій громадян України – студентів, журналістів, підприємців, політиків.

Під час зустрічі обговорювалися і внутрішньополітична ситуація в Україні. Третім блоком були питання щодо європейських прагнень України.

Вечорі, В. Ющенко разом з дружиною Катериною Ющенко взяв участь в урочистій вечері на честь заснування громадської організації „Помаранчеве коло“ в Рокефелер-центрі у Нью-Йорку. У своєму виступі він привітав засновників організації та присутніх членів закордонного українства. Згадуючи події листопада-грудня 2004 року, В. Ющенко зауважив, що „саме тоді українці зрозуміли – їхня країна неможлива без свободи і незалежності“. В. Ющенко висловив переконання, що „Помаранчеве коло“ відстоюватиме цінності Майдану.

Звертаючись до почесних гостей, зокрема до Збігнєва Бжезінського та Меделин Олбрайт, В. Ющенко подякував їм за підтримку демократичних прагнень України. Перед початком прийняття В. Ющенко спілкувався зі спонсорами „Помаранчевого кола“, переважна більшість яких – вихідці з України.

Товариство „Помаранчеве коло“ – це неурядова ініціатива, яка ставить за мету допомогти Україні інтегруватися до міжнародної демократичної спільноти на основі цінностей і принципів Помаранчевої революції (див. „Свобода“, ч. 36).

16 вересня В. Ющенко взяв участь в засіданні „круглого столу“ на тему: „Створення передумов для ефективного управління“ в рамках конференції „Глобальна ініціатива Клінтона“. Серед учасників конференції були Тоні Блейр, Шимон Перез, Конодліза Райс, Король Йорданії Абдула.

Підтримуючи діалог з іншими учасниками „круглого столу“, Президент України заявив, що на його переконання, знаменником „лікування“ численних проблем, які сьогодні існують в світі, не можуть бути винятково галузеві проєкти – медичні, освітні, гуманітарні, соціальні тощо. Таким глобальним знаменником, що дає стратегічну відповідь, як уникати подібних викликів, є проблема демократизації, а на її основі – поліпшення системи управління, діалогу громади і влади, яка вже знаходить конкретні відповіді на конкретні виклики, переконаний В. Ющенко.

Стосовно руху „ініціатива Клінтона“ В. Ющенко сказав, що її сила якраз полягає в тому, що це не є альтернатива якомусь інституту, натомість є способом подивитися на ліквідацію загроз чи проблем через інший механізм, через інші уявлення.

У рамках цієї конференції В. Ющенко мав зустріч з колишнім Президентом США Білом Клінтоном.

16 вересня Президент України В. Ющенко та його дружина Катерина Ющенко також відвідали в Нью-Йорку місце, на якому стояли хмарочоси Всесвітнього торговельного центру, знищені під час теракту 11 вересня 2001 року. Президентське подружжя поклало квіти з пам'яті про загиблих під час трагедії. Спілкуючись із журналістами, Президент зазначив, що загроза тероризму – одне з питань, на яких нині ООН не має швидкої відповіді. Ефективна боротьба з цим лихом можлива лише через злагоду міжнародну політичну безпеку. Президент зазначив, що в правовому полі Україна зробила вже багато в цьому напрямку як держава, що перебуває у чіткої зафіксованому таборі країн, які борються з тероризмом.

В. Ющенко взяв участь у церемонії відкриття представництва „Укрексімбанку“ 16 верес-

(Закінчення на стор. 8)

Президент України В. Ющенко (ліворуч) та голова правління Державного експортно-імпортного банку України Віктор Капустін на урочистій церемонії відкриття представництва банку в Нью-Йорку.

Фото УНІАН

Зміни до Конституції – гальмо?

Прогнозуючи економічний і політичний розвиток України на кінець цього і весь наступний рік, авторитетний англійський тижневик „Економіст“ („Свобода з 12 серпня, ч. 32“) припускає, що одним з чинників стримування позитивних змін в Україні може стати політична реформа, у висліді якої Верховна Рада здобуде значно більші повноваження, ніж мала їх дотепер. Бо, мовляв, коли й тепер парламент не надає належної законодавчої підтримки уряду, то посилення ролі депутатів, між котрими рідко панує згода, зробить утворення проурядової більшості у Верховній Раді після виборів у березні 2006 року ще проблематичнішим, ніж це було раніше. То нащо ж було отаким чином „вдосконалювати“ Конституцію, якщо це потягне за собою нові і, головне, – цілком передбачувані проблеми?

Дискусії з приводу змін до Основного Закону України точилися майже безперервно від початку 2002 до кінця 2004 року. В парламенті висувалися й обговорювалися різні проєкти. Далеко не всі депутати розумілися на тонкощах справи, вже не кажучи про звичайних громадян. Суспільна маса мусила вдовольнитися загальною формулою: була президентсько-парламентська республіка, а тепер буде парламентсько-президентська. Народові це було абсолютно все одно. На той час він вже не вірив ні одній, ні другій половинці цього словосполучення, взагалі не вірив політиці, котра дозволила суспільству поділитися на купку олігархів-мільйонерів чи й мільярдерів і зубожілу народну масу. Проти змін в Конституції виступала частина опозиції, зокрема „Наша Україна“ і бльок Юлії Тимошенко. „За“ горою стояв соціаліст О. Мороз, що було досить дивним: нехитрий антикучміст опинився на боці провладної більшості ВР.

Вразливе місце в позиції В. Ющенка „солідарно“ роз'ястрували і кучмісти, і ліві: мовляв, він не хоче змін, бо ставить власні інтереси над суспільними – у випадку обрання його президентом має намір зберегти недоторканими теперішні – „занадто великі!“ – повноваження глави держави. І В. Ющенко не встояв. 8 грудня 2004 року Верховна Рада більшістю голосів, серед якої були й „нашоукраїнці“, затвердила законопроєкт ч. 4180, тобто зміни до Конституції України. Принциповим противником цієї реформи залишився лише бльок Юлії Тимошенко. Оскільки такий поділ зберігається донині, це спонукає думати, що прийнятий закон – не зовсім однозначний, в ньому мусить знайтися не тільки хибне, але й щось правильне, корисне. Наприклад, годі заперечити проти підвищення ролі Верховної Ради у зформуванні уряду. В усіх демократичних країнах уряд приходить, так би мовити, з дверей парламенту. Цілком нормальним є положення, згідно з яким Кабінет міністрів складає свої повноваження перед новообраною Верховною Радою. Не викликає сумнівів заборона президентові застосовувати право вето на закони про внесення змін до Конституції. Нормальне також – право уряду призначати керівників центральних органів виконавчої влади (крім міністерств).

Все ж вади і хибі, мабуть, переважають. Експерти-юристи вважають, що збільшення на один рік терміну повноважень Верховної Ради, замість збалансування державної влади, практично означатиме перекис повноважень на користь парламенту. Це положення ще більше віддалять депутатів від народу, вплив суспільства на парламент послабиться. Спеціалістів-теоретиків занепокоює положення про „коаліцію депутатських фракцій“: невідомо, що можна вважати коаліцією і хто її має визнати як таку. Але найгострішу суперечність спричинює новий порядок формування Кабінету міністрів. Невідомо, чому міністер оборони і міністер закордонних справ мають призначатися Верховною Радою за поданням президента, інші ж – за поданням прем'єр-міністра. Особливо мало логіки в праві ВР звільняти міністра оборони і міністра закордонних справ без будь-якого погодження з президентом і прем'єр-министром.

„Ця реформа розбалансує владу в країні... Власне кажучи, це монополярна влада в руках трьох-чотирьох людей у країні“, – сказала Ю. Тимошенко в інтерв'ю для газети „Коммерсант“ 10 серпня. Жаль, якщо її передбачення справдяться. І ще одне: після відставки з посади прем'єра Ю. Тимошенко ще активніше виступатиме проти, оскільки наступний період її політичної кар'єри буде, швидше за все, пов'язаний з боротьбою за президентське крісло. Зміни до Конституції набувають чинності 1 січня 2006 року.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про наше бенкетування

Публічні „бенкети“ з приводу вітання наших славних осіб стали у нас дуже популярними і модними. Розуміється, такі вітання, які уможливають більший кількості осіб рівночасно бачити цю славу людину та слухати її слів, а, може, ще і зробити добру світлинку, це гарний спосіб участі та гарна пам'ятка. На жаль, однак усі ці теперішні бенкети мають багато своїх „але“, які, може, слід було б брати у майбутньому до уваги. Саме такі, „але“, що насуваються після останнього „бенкетового“ досвіду і це не тільки мені, але також іншим „досвідченим“ у цій ділянці громадсько-товариського нашого життя, буду старатися подати до роздуму і уваги не тільки читачів „Свободи“, але, перш усього, різних організаторів громадського життя.

Час тепер замислитися на тему останніх бенкетів, їхнього змісту і вислуду. Бо як добре поставила питання одна із наших активних осіб в громадсько-науковому житті: „Навіщо ми такі бенкети влаштуємо? Напевно не тому, щоб слухати довгих розмов про „батьків народу“ чи довгих молитов, і не тому, щоб згадувати широко причину бенкетування. Радше тому, щоб висловити почесній особі, а тут був на думці Президент України, певні побажання громади та почути думки на тему актуальних для нас питань“.

Здається, що ми забуваємо часом громадські пріоритети і те, якою повинна бути пропорція певних справ. Як слушно завважили учасники останнього громадського, так довго очікуваного бенкету на привітання Президента України, бракувало в ньому широкого слова від представни-

ка нашої громади, про її проблеми, про справи української мови, культурної спадщини та усі інші, що постійно турбують діаспорну громаду. Про ці справи не мав часу сказати нам наш Президент, однак ми повинні були в якийсь спосіб їх висловити, принаймні короткими словами, або дати до пізнання, що вони для нас болючі, та що ми про них завжди пам'ятаємо.

Ми забуваємо про деякі справи або забуваємо, якою повинна бути пропорція певних справ. Дуже гарно, що учасники гучно вітали відомого спортсмена та посадили при одному з перших столів. Але ж з Президентом приїхав також науковець, професор і Президент Національного університету „Києво-Могилянська Академія“. Чи хтось із ведучих звернув на нього увагу? Чому його не привітали і посадили при дуже віддаленому столі?

Усе це, може, дрібні справи, але коли ми усі тут вітали як „господарі“ найважливішу сьогодні особу в Україні, то хочеться, щоб це вітання у вже популярній формі бенкету, було продумане спершу до усіх подробиць і не насувало ніяких „але“ після їх відбуття.

Це добре, що великій частині учасників бенкету залишається світлина, які вони дуже пильно робили дослівно без перерви, але поруч оцих світлин треба б згадати також моральний успіх рідкісної для діаспорних українців нагоди бути близько Президента України, слухати його важливі думки про нашу Україну та сказати йому дещо і про нас, а не тільки мати ще одну його світлинку на згадку.

О-КА

Організація Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ)

та

Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖ ОЧСУ)

запрошують українську громаду до участі в Бенкеті, який відбудеться з нагоди

XXVII З'їзду ООЧСУ та XIV З'їзду ОЖ ОЧСУ

в суботу, 1 жовтня 2005 р., о годині 7-й веч.
в готелі Ramada Inn, East Hanover, NJ

Під час бенкетової частини з привітом виступить
Голова Проводу ОУН АНДРІЙ ГАЙДАМАХА

З доповідями на Бенкет запрошені:

Достойний **DAVID KRAMER** – заступник державного секретаря для справ Європи і Євразії, який буде доповідати на тему:

„US – Ukraine Relation in the aftermath of the Orange Revolution“

Достойна пані **ОЛЕСЯ ЮРЧЕНКО**, член Міністерства закордонних справ України, Радник Управління з питань закордонного українства, на тему: „Концепція та форми взаємодії Міністерства закордонних справ України із закордонними українцями після політичних змін в державі 2005 року“.

З короткими привітами запрошені представники українського уряду (Амбасади, Консуляту), також голови, або відпоручники українських центральних установ та молодечих організацій.

Відбудеться вручення Грамот – „Признання та подяки“ членам рекомендованих управами відділів.

Мистецьку частину виконає Ансамбль „ПРОМІНЬ“ під мистецьким керівництвом **БОГДАНИ ВОЛЯНСЬКОЇ**.

Вступ на Бенкет: 50 дол. від особи.

За дальшими інформаціями і резервацією звертатися на число тел.: (212) 505-0767

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

– SVOBODA –

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожен змін адреси – \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Головний редактор – Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмич, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
adsukrpubl@att.net
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 дод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

З любов'ю до рідного села Улюча

В липні цього року був в мене син зі своєю сім'єю з Канади. Привіз мені примірник часопису „Свобода”. Уважно я його прочитав, довідався про життя наших людей, розкиданих по усіх чужинах. Моя любов до всього, що наше, передана мені батьками, дас овочі у вигляді віршів, які пишу в вільний час. Пишу про наше – підкарпатське, наше – лемківське, а загалом кажучи наше – українське. Пишу про те, що бачу і чую. Пишу більше сорока років. Пишу мовою батьків, знаю, що вона може не зовсім літературна, а все ж таки це мова нашого села, це теж наша українська мова.

Не знаю, чи маю хист висловити своє велике прив'язання до того славного, колись великого рідного села Улюча, де народився автор мелодії нашого народного гимну „Ще не вмерла Україна”. Я був несповна річною дитиною, коли викинули мене і моїх батьків, і всіх односельчан з нашого, вже спаленого Улюча. Наше село спалили поляки у 1946 році. Сім'ю мою привезли на так звані „відзискані землі” біля міста Зелена Гура. Тут я вчився ходити, говорити і слухати. Батьки – в хаті, а й не тільки в хаті,

говорили по-своєму, хоч польську мову знали не гірше, ніж інші жителі села Богачова, де проживали.

Я слухав і вписував в пам'ять кожне слово, кожну історію з нашого Улюча. А коли у 1956 році

Зірка ще тліє

Блакить сіяє
Овочі осінь принесе
Гримить довкола
Овочі миють
Мовчазні люди стають
Утікають змій
Кінець розпуки
Радіє школа
А байстрюкам
Їжиться чуб
На голові
Оков немає!

1988 р.

* * *

Через Батьківщину мою
Хвили сучасності йдуть
в майбутнє
Кидають гнів беруть судьбу
Неначе воду каламутну
П'ють все минуле
А тепер
Коли надія біля хати
З переляку вмирає мати

батько взяв мене з собою до Улюча, я побачив хаші, бур'яни, кропиву, де колись стояли хати, то любов до знищеного села стала ще більша. Любов до свого села, до Улюча, любов до свого народу, до батьківщини я передав своїм синам і вірю, що вони цю любов понесуть у майбуття.

Посилаю мої вірші про рідну землю, про Улюч, та взагалі про те, чим жила і живе моя душа. Якщо можна, то прошу помістити їх на сторінках вашого часопису.

Василь Шляхтич,
Вільканово, Польща

Живих майстрів час відшукати
Щоб знання віддали студентам.
Рятуйте хату просіть Бога
Якого не всі ще пізнали
Щоб завернув усіх з дороги
Яка веде вас у пропалі.

1988 р.

* * *

Іду у церкву, гну коліна,
Або простісенько стою.
Молюся. Молитву свою
Тобі несу я, Україно
До Всемогучого Отця,
Щоб мудрість дав усім в народі.
Сказав хто правий, а хто злодій.
Народ хай скаже своє Я.
Хай мудрість завершить дорогу
Улюблена Батьківщино,
З молитвою іду до Бога
Хай пошле правду і добро
Тобі, кохана Україно,
На всі майбутні Твої дні.
Вірю, що Бог Тебе не кине
Та скажи, як далі йти.

2004 р.

Л. Стадник – найвища людина світу

Л. Стадник і Є. Кий

Леонід Стадник, найвища в світі людина, живе на Житомирщині, в селі Кілку, разом з мамою і сестрою. Мати і сестра – інваліди. Сім'я живе дуже бідно – рятують їх город і корова. Леоніду 34 роки, він

має 8 стіп 4 інчі зросту та далі росте.

До 12-го року життя Леонід ріс нормально, але мав операцію на мозкову пухлину, яка спричинила інтенсивний ріст. Леонід закінчив середню школу зі золотою медаллю, і сільськогосподарський університет з відзнакою, але зараз працювати не може через свій ріст, який переобтяжує його серце. Він отримує тільки допомогу 310 гривень місячно (62 дол).

Цього літа Леоніда відвідала, щоб передати малу допомогу Віра Принько, директор канцелярії ЗУАДК-у в Києві, разом зі студентом з Америки Євгеном Києм. Для зрозуміння різниці в рості між Леонідом і Євгеном, подаємо фотографію.

Леонід потребує фінансової допомоги на ліки, одяг, а особливо на взуття, яке мусить бути для нього зроблене на замовлення. Датки просимо пересилати на адресу ЗУАДК-у: „United Ukrainian

American Relief Committee – Leonid Stadnik“, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111. За дальшими інформаціями просимо телефонувати на число: (215) 728-1630.

ЗУАДК

Читачі пишуть про політичне життя

Вересень на листи від читачів не щедрий – люди повертаються з літніх відпусток, готують дітей до школи. Усе ж чимало листів надійшло звідусіль до редакції.

Федір Габелко з Австралії надіслав велику статтю „Московська патріархія – чинник імперської політики“, у якій докладно аналізує дії Московського патріархату проти українських церков впродовж усієї історії, починаючи від Петра Першого і до сучасності.

Іван Івахів з Денверу, Колорадо, в статті „Що деякі американські патріоти про Америку думають“ досліджує проблеми закордонної політики США, вважаючи, що держава не повинна втручатися в чужинські справи.

Відомий письменник-гуморист Ро-Ко з Канади у фейлетоні „Ой кум до куми залицявся“ іронізує з приводу кумівських зв'язків Президента України В. Ющенка і вимушених цим кумівством обіцянок.

Віталій Копитко з Чикаго в спортовому огляді з життя боксерів пише про поєдинки відомих

бійців і взаємини покровителів боксу.

Два вірші до свята Незалежності України написав Дмитро Дорофєєв з Луганська, який, зокрема пише: „Я чую слово Незалежність й в душі розпалюю вогонь. Я відчуваю з вами єдність, узявши прапор у долонь“. Дуже щирі почуття, хоча прапор краще брати у долоню...

Сільська вчителька-пенсіонерка Наталя Кушнір з Полтавщини написала вірш, в якому закликає людей до взаємоповаги і любові:

Робіть для людей щось хороше,
Кажіть лише теплі слова,
Плече підставляйте під ношу,
Щоб легшою ноша була.

Леся і Юрко Раковські переслали лист ігумена Гошівського Святопреображенського Василіянського монастиря Пантелеймона Саламахи, який просить допомоги на відновлення обителі. За інформаціями з цього питання можна звертатися до Раковських на тел.: (631) 591-1312.

Шукаю приятелів в Америці

Я живу в Одесі. Мені 39 років, я член Першої Одеської церкви Євангельських християн баптистів. Я інвалід, хворий на м'язеву дистрофію і багато років прикутий до ліжка. Брати в Христі возять мене в інвалідному візку на Богослуження. На день народження, 21 липня, купили комп'ютер про котрий я мріяв багато років, і тепер я можу користуватися електронною поштою.

Мрію познайомитися з українцями, які живуть в далеких країнах і зберегли рідну мову та традиції. Якщо хтось захоче зі мною листуватися, я буду дуже радий. Моя адреса: вул. Комітетська, 11/17, кв. 63, буд. 1, Одеса, 65091 Ukraine. Тел.: (38048) 714-5254. Електронна пошта: v_matveychuk@rambler.ru

Валерій Матвійчук,
См

Лише дві літери, а зміст – інший

Щиро вдячний за те, що мій вірш, „Українці мої” був надрукований в „Свободі” 26 серпня. Однак в одному місці вкралася помилка, що змінює зміст. Я написав: „Хмельницького слава померкла в „Єдіной”, бо знову кайдани й

неволю несла”. А надруковано: „Бо знову кайдани і волю несла”. Просив би в одному з чисел виправити цю незначну помилку.

Федір Швець.
Сакраменто

Катерина Ющенко влаштувала прийняття з української культури

НЬО-ЙОРК. – 15 вересня відбулося офіційне прийняття від імені дружини Президента України Катерини Ющенко на честь дружин провідників держав – учасниць 60-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН. Прийняття, яке відбулося в Українському Інституті Америки, було присвячене представленню культурної спадщини України. Під час прийняття Катерина Ющенко поділилася своїм досвідом праці у благодійному фонді „Україна 3000“ і запросила охочих до співпраці з українськими благодійними організаціями. Дружина Президента також розповіла про Український Інститут Америки, мета якого – представляти українську культуру на американській землі.

Гостями заходу були понад 150 осіб – дружини провідників держав та урядів – учасників ювілейної 60-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН, зокрема, дружина Генерального секретаря ООН Нан Анан, дружина Президента Республіки Польща Йоланта Квасневська, дружина Президента Словаччини Сільвія Гаспаровічова, дружина Президента Лівану Андреа Лахуд, а також представниці американських фармацевтичних підприємств, фондів, неприбуткових організацій, діячки культури, лікарі, активістки українських громадських і організацій.

Гості ознайомилися з творами українського мистецтва – авангардним малярством, дитячими малюнками, зразками сучасної скульптури і кераміки.

Зліва: Нан Анан, Катерина Ющенко, дружина Генерального консула України в Нью-Йорку Світлана Погорельцева на прийнятті.
Фото: І. Ярославич

Йоланта Квасневська

Зліва: Оля Гнатейко - Український Музей в Нью-Йорку, Сільвія Гаспаровічова, Тамара Гало - УККА, Ларуса Кий - ЗУДАК.

Нью-Йорк ...

(Закінчення зі стор. 5)

ня в Нью-Йорку. Державний експортно-імпортерний банк України – універсальна кредитно-фінансова установа з стовідсотково державним капіталом. „Укрексімбанк“ належить до групи найбільших банків України, має філії в обласних центрах та великих індустріальних містах України. Представництво банку в Нью-Йорку сприятиме розширенню можливостей та присутності цього банку на ринку США.

На урочистому відкритті В. Ющенко та голова правління акційного товариства „Державний експортно-імпортерний банк України“ Віктор Капустін перерізали символічну стрічку.

Після цього Президент України спілкувався з представниками найбільших європейських банків, зокрема, „Deutsche Bank“ та „UBS“, які були присутні на церемонії. У ході спілкування порушувалася тема розвитку банківської системи в Україні.

Перебування В. Ющенка, його дружини К. Ющенко і делегації в Нью-Йорку було коротким, але сповненим праці на благо України. Американські українці висловлювали задоволення тим, що напружена офіційна програма все ж не завадила Президенту у його спілкуванні з українською громадою, відвіданні Українського Музею в Нью-Йорку, участі у бенкеті в готелі „П'єр“ (див. ст. 10). Ці зустрічі надовго залишаться добрим спо-

гадом українців Нью-Йорку, Нью-Джерсі та сусідніх штатів.

17 вересня Президент разом з дружиною відбув літаком із Нью-Йорка до Філадельфії.

У неділю, 18 вересня, увечері, було подано інтерв'ю Президента України В. Ющенка відомому телеведучому Ларі Кінгові в його програмі „Larry King Live“ на каналі телемережі Сі-Ен-Ен, яке Президент записав раніше. Він наголосив на важливості українсько-американських взаємин для розвитку міжнародної політики України.

„У нас є стратегічна мета, вона дуже ясна. Ми маємо „дорожню карту“ взаємин на міжнародній арені“, – сказав Президент, наголосивши, що Україні „потрібні партнери, щоб пройти цей шлях“, і Сполучені Штати є стратегіч-

ним партнером України.

В інтерв'ю В. Ющенко назвав першочергові завдання України на міжнародній арені. Серед них, зокрема, у сфері взаємин з США, отримання статусу країни з ринковою економікою, підписання з США двостороннього протоколу про взаємний доступ на ринки товарів і послуг, скасування поправки Джексона-Веніка, вступ України до СОТ. Після цього, за словами В. Ющенка, вже наступного року Україна планує розпочати переговори з Євросоюзом про формування зони вільної торгівлі. Загалом, за оцінкою Президента, останні кілька місяців продемонстрували радикальне поліпшення взаємин України зі Сполученими Штатами, НАТО та Євросоюзом.

Л. Хмельковський

Митрополит УКЦ Стефан Сорока на святі уділив благословення Усі фото: Христина Лев

Філадельфія ...

(Закінчення зі стор. 1)

українських американців, які вимахували українськими та американськими прапорами.

Понад 2,000 осіб були свідками годинної церемонії. Вони тепло та з ентузіазмом вітали Президента В. Ющенка. Серед них були українські американці не тільки з Філадельфії, але й з Нью-Йорку, Нью-Джерсі, з околиць Вашингтону і Балтимору, з інших міст Пенсильванії.

Промовляючи, Президент В. Ющенко визнав чисельну присутність українців і підкреслив, що йому приємно та радісно бачити привітання з Тисмениці, Тернополя, зокрема коли людина віддалена тисячами кілометрів від рідної домівки. (Повний текст промови подаємо на ст. 1-11).

Філадельфійську медалью свободи засновано 1988 року, нею завідує неприбуткова Філадельфійська фундація для вшанування особистості чи організації з будь-якої частини світу, що виявила провідництво та передбачливість у змаганні за свободу совісті чи волі від насильства, нецтва, втрат. Шестеро з нагороджених в минулому здобули також нагороду Нобля за мир. Президент України свою 100,000 грошову нагороду віддає фундації „Україна 3000“, котра забезпечує медичну допомогу дітям України.

Президента В. Ющенка та його дружину Катерину на полудневій церемонії нагородження привітали традиційним хлібом і сіллю члени танцювального ансамблю „Волюшки“. Соліст ньюйоркської Метрополітальної опери Стефан Шкафаровський могутнім голосом заспівав американський національний гімн, а Український хор Філадельфії заспівав український національний гімн.

Митрополит Української Католицької Церкви Стефан Сорока уділив благословення.

Джим Гарднер, коментатор філадельфійського 6-го телеканалу, був ведучим церемонії. Згаданий телеканал передавав цілу церемонію вручення Медалі Свободи з місця події. Губернатор Е. Рендел у своїй промові підкреслив важливість демократії для Філадельфії, вогнища Американської Конституції, і звертаючись до В. Ющенка, зазна-

чив як у Філадельфії, з віддалі 9,500 миль, усі спостерігали, як він виборював демократію для своєї країни під час Помаранчевої революції, додаючи, що в нього немає сумніву в тому, що коли б Президент В. Ющенко жив у 1776 році, то стояв би поруч Джона Адамса і Джорджа Вашингтона.

Конгресмен К. Велдон, відомий довголітній прихильник України в Конгресі, пригадав публіці про квітневу візиту Президента В. Ющенка до Вашингтону, коли він від української громади Філадельфії, вручив Президентові В. Ющенкові помаранчево-білий однострій філадельфійської гокейової дружини „Флаєрс“ з написом „No. 1 Yushchenko“.

Присутніх вітав також чемпіон світу з боксу Віталій Кличко, підкреслюючи, що для нього велика честь бути у рідному місті Роки Балбоа та вогнища демократії. (Роки Балбоа був чемпіоном боксу, котрого прославив актор Силвестер Сталон у голівудському фільмі „Рокі“). Його слова були схвалені гучними оплесками мешканців Філадельфії. Після показу короткого відеофільму про Президента В. Ющенка, котрий підкреслював його змагання до влади включно з уривками від Помаранчевої революції, посадник Філадельфії Дж. Стріт вручив Президентові України Філадельфійську медалью свободи.

У своїй промові Президент В. Ющенко подякував Філадельфійській фундації та підкреслив, що українці були першими в Європі, що мали Конституцію: „Ми українці горді тим, що перша в Європі Конституція була українською. Пилип Орлик її автор у 1710 році став першим провідником нації, який принародно присягнув на ній. Йому належить головна думка історичного документу – виводити права і вольності не від доброго монарха, а від Божої милости та згоди вільних і рівних людей“.

Уляна Мазуркевич, президент Українського комітету людських прав, так висловила про церемонію: це є зворушливим, що на тому самому місці, де впродовж десятироків ми демонстрували в дощі та снігу, вимагаючи людських прав в Україні, свободи для політичних в'язнів, що в кінці особа, яка взяла на себе справжні ідеали демократії та справедливості, чоловік, який символізував вагомі ідеї Помаранчевої революції, стояв перед нами та приймає Медалью свободи.

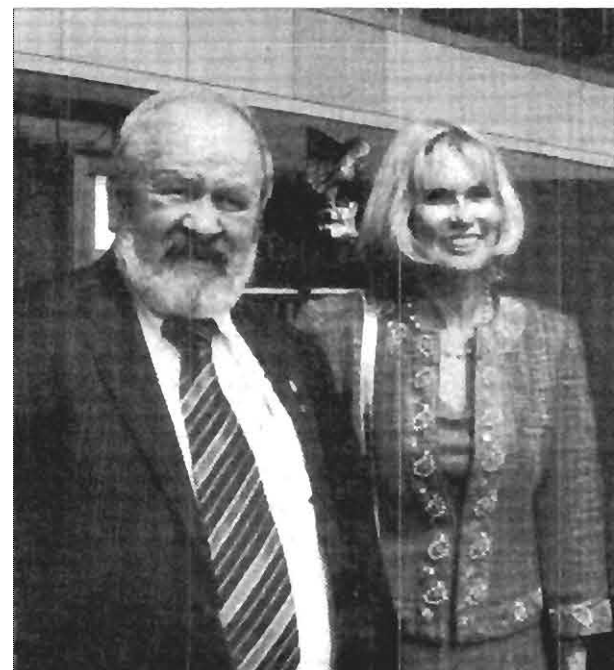

Катерина і Віктор Ющенки у Філадельфії

У. Мазуркевич була головою Привітального комітету української громади, що складався з 40 українських організацій філадельфійської околиці, банків і установ, які прямо працювали з Філадельфійською фундацією в організуванні церемонії та бенкету.

Після церемонії вручення Президентові України Філадельфійської медалі свободи відбулася коротка пресова конференція, відвідини катедри Непорочного Зачаття, де відслужено Молебень (дивись в наступному ч. 39). У вечорі в Конституційному центрі відбувся урочистий бенкет.

Христина Лев

Президент НАУКМА Вячеслав Брюховецький і голова вітального комітету Уляна Мазуркевич

Наймолодіші учасники торжества прийшли з українськими прапорами

Хліб та сіль від українців Філадельфії – Президентові України

Українська громада Нью-Йорку тепло вітала Президента України

Під час бенкету (злів): Борис Олійник, Віктор Ющенко, Катерина Ющенко, Борис Тарасюк, о. Іван Лишик. Фото: Л. Хм.

НЬО-ЙОРК. – Численна українська громада, а також представники американських кіл зібралася 16 вересня в бенкетній залі готелю „П'єр“ на П'ятій авеню, щоб привітати Президента України Віктора Ющенка, його дружину Катерину Ющенко і членів офіційної делегації України на 60-ту сесію Генеральної Асамблеї ООН. Президент України прибув також на церемонію вручення йому в Філадельфії Медалі Свободи. Це була

перша його візита до Нью-Йорку як провідника держави.

Спершу був коктейль, під час якого тривали знайомства, розмови, зустрічі старих знайомих і приятелів. Пізніше, о восьмій, учасників бенкету було запрошено до бенкетної зали. Голова Українського американського комітету Тамара Галоголосила бенкет розпочатим і представила Михайла Савківа молодшого (УККА) і Уляну Кекіш (США), які проводили програмою.

Президент затримався, тому після молитви пароха Української католицької церкви св. Юра о. Бернарда Панчука присутні розпочали вечерю, а тим часом у передпокоях готелю почувся рух, численні фоторепортери поспішили туди і до зали від них перейшло хвилювання: прибув Президент!

Віктор Ющенко і його дружина Катерина, міністер закордонних справ України Борис Тарасюк, президент СКУ Аскольд Лозинський, священники, члени комітету зайняли місця за столом для почесних гостей, після чого В. Ющенко запросив зі зали до свого столу члена делегації, відомого поета Бориса Олійника, а трохи згодом привітав появу в залі свого радника чемпіона світу з боксу Віталія Кличка, якого заля зустріла щирими оплесками.

Соліст Метрополітальної опери Стефан Шафаровський при підтримці залі заспівав гимни США і України, після чого о. Бернард Панчук звернувся до високих гостей з вітальною промовою і виголосив молитву за Україну.

Було проголошено тост за Президента В. Ющенка і його дружину Катерину Ющенко, який завершило потужне „Многая літа“.

Під час вечері відбулося представлення ряду гостей з числа осіб, які посідають високі державні посади, зокрема Постійного представника

України в ООН, посла Валерія Кучинського і Генерального консула України в Нью-Йорку Сергія Погорельцева з дружинами, діячів української громади, спонзорів бенкету.

З промовою виступив Аскольд Лозинський, який застеріг, що має промову написаною, тому не говоритиме довго, розвеселив присутніх анекдотом про В. Януковича, після чого перейшов до розповіді про участь української громади у виборах Президента, висловив ряд побажань щодо проблем, котрі чекають на вирішення в Україні. У залі ряд його заяв було підтримано оплесками.

Тепло говорив про Україну та її Президента В. Ющенка колишній Посол США в Україні Вілям Мілер, який назвав В. Ющенка своїм приятелем.

Зі словами щирої подяки за теплу зустріч звернулася до учасників бенкету Катерина Ющенко, спершу зазначивши, що не часто їй доводиться промовляти першою від свого чоловіка. Далі вона розповіла про важкий стан, який успадкувала Україна в площині рівня життя і соціального забезпечення населення, лікарської допомоги, умов виховання дітей, висловила надію на підтримку закордонного українства у подоланні цих негараздів.

Тепло зустріли учасники вечора вихід на трибуну Президента України Віктора Ющенка, який промовляв

(Закінчення на стор. 11)

Віталій Кличко серед прихильників

На бенкеті 16 вересня в Нью-Йорку (зліва): Президент НАУКМА Вячеслав Брюховецький, Святослава Качарай, Президент УНСоюзу Стефан Качарай

Зліва: керівник Головної служби зовнішньої політики Секретаріату Президента Валерій Гребенюк, скарбник УНСоюзу Рома Лісович, підприємець Орест Федаш на бенкеті 16 вересня.

Промова...

(Закінчення зі стор. 1)

його і розуміють його мову. Тільки свобода захистить найдорожче – дітей, родину, працю, достаток. Тільки демократія дозволить людині жити в повазі до невід'ємних прав, якими її наділив Творець.

Скріплюючи своїми підписами Конституцію, батьки-засновники були певні своєї високої місії. „Ми працюємо на благо всього людства“, – вірність цих пророчих слів Томаса Джефферсона підтвердив весь подальший хід історії.

Автори Конституції і Деклярації незалежності знали, що їхнє творіння збирало воєдино весь дорогий цінний досвід свободи, здобутий народами і державами. У тому доповіді був і український внесок.

Ми, українці, горді тим, що перша в Європі Конституція була українською. Пилип Орлик, її автор, у 1710 році став першим провідником нації, який принародно присягнув на ній. Йому належить головна думка історичного документу – виводити права і вольності не від доброго монарха, а від Божої милости та згоди вільних і рівних людей.

Американська Конституція здійснювала прорив в одвічній боротьбі людства за свободу. Мене охоплює хвилювання, коли я думаю, що саме звідси почався її переможний поступ. Він триває вже понад два століття. Його не зупиняють ні залізні завіси, ні колючий дріт на кордонах, ні старі лінії поділу. Польська „Солідарність“, чеська оксамитова революція, падіння берлінської стіни – за життя тільки одного покоління людей демократія повністю змінила європейський простір. Українська нація першою продовжила ці зміни у ХХІ столітті.

Мирна, красива перемога Помаранчевої революції продемонструвала всю силу свободи. Вона довела – повага до людської гідності, справедливості і незалежності є найвищими цінностями для українців. Вони живуть у серцях мільйонів людей. Заради них вони вийшли на Майдан Незалежності в Києві, на вулиці сотень міст і сіл. Вони вистояли і перемогли.

Шановні пані і панове!

Ваше рішення про нагородження мене Медалею свободи – це велика честь для мене.

Я вдячний Філадельфійській фундації і всім благодійним людям, які висунули і підтримали мою кандидатуру. Спасибі, дорогі друзі, за визнання моєї праці, за

повагу і підтримку!

Ще раз дякую за високу честь і хочу особливо наголосити – зі мною її поділяють мільйони і мільйони моїх співвітчизників. Їхнє терпіння, мужність і гідність заслужили цю відзнаку. Українському народу, всім громадянам вільної демократичної України я присвячую цю нагороду.

Не група людей, не одна політична сила, а весь український народ визначив свій демократичний шлях у майбутнє. Ми вже ніколи не звернемо з нього. „Коли свобода пускає коріння, її ріст неможливо спинити“, – ці слова належать Джорджу Вашингтону. „Свободу не спинити“, – так це переконання звучить у присязі, яку повторював увесь помаранчевий Майдан. Ми назавжди залишимося вірними їй.

Свобода і демократія дали американській нації силу в короткий термін перетворити дикі пуші і степи на прекрасну процвітаючу країну. Нам, українцям, вони дають силу для оновлення країни. Наша мета – дати усім громадянам упевненість у завтрашньому дні, забезпечити справедливість і верховенство права. Ми бачимо свою країну територією вільної процвітаючої економіки і високих соціальних стандартів, гідною участі в Об'єднаній Європі. Ми бачимо себе у великій родині демократичних народів світу.

Пані та панове!

Перед нами непроста дорога, але ми готові її здолати. Ми вже почали змінювати наше життя. Переконали – у короткий термін добитися таких помітних змін може тільки сильна і вільна нація. В Україні вже можна вільно висвітлювати свої думки. Більше немає тем і осіб, закритих для критики. Наближаються перші вільні парламентські вибори.

Для перемоги над бідністю України ще треба багато зробити. Але мільйони людей вже побачили світло в кінці тунелю. Солідарність і відповідальність стають нормою життя держави. Держава вперше пропонує підприємцям партнерство замість переслідувань.

Ще раз підкреслюю – ці зміни відбулися всього за декілька місяців. Наша демократія ще дуже молода і нам усім ще треба вчитися жити в її яскравому світлі.

Я глибоко переконалий – наша нація достатньо сильна, щоб піднятися до високої відповідальності за державу і за свою долю. Її вже ніколи не звести на манівці міжусобної боротьби. Відповідальні політичні сили об'єднуються навколо національних за-

вдань. Процес демократичних змін буде йти виключно в демократичному руслі, на засадах Конституції і верховенства права.

Мені близька унікальна повага Америки до своєї Конституції, яку демонструє це урочисте місце.

Переконалий, що будь-які зміни в українській Конституції мають відбуватися тільки після досягнення згоди серед політичних сил і в суспільстві. Основний закон має належати поколінням, а не переписуватися під мінливі погляди тих чи інших політиків.

Шановні друзі!

Ми ніколи не забудемо солідарності, яку у вирішальний час виявили до українського народу американці і вся світова демократична спільнота. У лічені дні був наведений міцний міст єднання. Ми побудували його з найміцнішого матеріалу – наших спільних уявлень про добро і зло, про правду і кривду. Вірю – на ньому триватиме активний рух в обидві сторони.

Сьогодні ми поділяємо біль Сполучених Штатів, які зазнали удару стихії. Україна однією з перших запропонувала свою допомогу постраждалим. Ми віримо, що американська нація перетворить силу сво-

го духу на силу творення, як це вже не раз бувало у вашій історії.

Нове тисячоліття несе людству нові виклики, нові загрози і кризи. Джон Кеннеді колись нагадав, що слово «криза» китайською мовою складається з двох ієрогліфів. Один із них означає небезпеку, інший – можливості. Вірю, що єднання вільних народів навколо істинних демократичних цінностей відкриє небачені можливості. Ми спільно будемо використовувати їх.

Шановні пані та панове!

Дорогі друзі!

Я приймаю цю Медалю як присягу на вірність. Я передам її своїм дітям разом з медалями мого батька, солдата Другої світової війни, в'язня Освенціму. У моїх очах вони знаходяться поряд – це знаки свободи, здобуті моїм народом. Вони нагадують про ціну, заплачену за неї, і про наш обов'язок – нести і берегти цей безцінний дар Божий. Це – наше поклонання. Ми будемо берегти його.

Нехай Бог благословить Америку! Нехай Господь Бог береже Україну!

Дякую за увагу,

Виступ...

(Закінчення зі стор. 1)

Ми принесли сюди своє прагнення миру. Ми готові всіма засобами протистояти загрози війни. Сподіваюся, що українські миротворці під прапором ООН ще не раз доведуть свою мужність і професіоналізм.

Мені випала честь представляти народ, який пліч-о-пліч з вільними націями звільнив людство від нацистської чуми. Я переконалий – спільними зусиллями людство може відвести багато інших загроз.

У ці дні ми вшановуємо пам'ять жертв 11 вересня і поділяємо біль потерпілих на півдні Сполучених Штатів. Перед нами застереження – існують виклики, яким жодна нація не зможе протистояти самотужки.

Україна є активним учасником колективної боротьби з тероризмом. Ми вважаємо, що потрібно знищити саме середовище, яке живить вірус терору – нетерпимість, тиранію, нужду і приниження.

Україна вже внесла непересічний вклад у світову безпеку, першою добровільно відмовившись від ядерної зброї. Наша позиція – поставити під суворий міжнародний контроль ядерні технології, запобігти розповсюдженню зброї масового знищення.

Наступного року минає 20-та річниця Чорнобильської катастрофи. Сподіваюся, що ця дата спонукає всіх усвідомити вселюдську соціальну і культурну глибину цієї трагедії, дозволить нам спільно діяти для подолання її наслідків.

Шановні лідери сучасного світу!

Ми зобов'язані не допустити в ХХІ столітті злочинів проти людства і людяності.

Я звертаюсь до вас від імені нації, що втратила у Голодоморі 10 мільйонів людей. У погоні за фальшивими вигодами уряди багатьох країн тоді відвели очі від геноциду, організованого щоб знищити наш народ. Ми наполя-

гаємо – світове співтовариство має сказати правду про цей злочин. Тільки так ми підтвердимо – байдужість більше ніколи не захоочуватиме злочинців.

Високі ідеали ООН надихали українців у боротьбі за права людини, за її гідність, за незалежність своєї країни. Мирна перемога Помаранчевої революції відкрила Україні шлях до утвердження цих цінностей.

Нація покінчила з минулим і ніхто не зможе воскресити його. Ми повні рішучості створити відкрите солідарне суспільство і вільну економіку, інтегровану до світової. Ми здобули історичний шанс на майбутнє в Об'єднаній Європі і у нас є дорожня карта, яка нас зближує.

Україна свідома своєї відповідальності. Ми ще раз підтверджуємо свою відданість цілям міжнародного розвитку, визначеним в Деклярації тисячоліття і готові сприяти їх досягненню.

Україна готова разом шукати можливості для консолідації зусиль. Переконалий – найбільші з них відкриваються на шляху реформування ООН.

У формулі підвищення ефективності нашої організації ключовим елементом є реформа Ради Безпеки. Щоб діяти активніше, вона самим своїм складом має відбивати реальність сьогодення.

Справедливим є представлення у ній всіх регіональних груп, включно із Східноєвропейською. Голос регіону, що формує нове обличчя Європи, заслуговує бути почутим.

Шановні пані та панове!

Шістдесят років тому Франклін Рузвельт сказав: „Ми маємо зберегти нашу дружбу і поширити її дух на весь світ. Це – не кінцеве завдання, але з його виконанням ми отримаємо основу для великої мети всього людства“. ООН вдалося створити таку основу. Ми можемо йти далі, спільно працювати заради того, щоб збулися надії на мир, добробут, свободу і справедливість для всіх.

Українська...

(Закінчення зі стор. 10)

спокійно, зосереджено, але вагомо, говорячи про страждання, пережиті Україною за роки комуністичного панування, сучасні проблеми молоді держави. Президент подякував закордонним українцям за всебічну підтримку України, зупинився також на недавній відставці уряду, запевнивши, що й надалі вважає членів своєї недавньої команди своїми приятелями і має віру, що вони працюватимуть на благо України.

Молитвою настоятеля Української православної церкви св. Володимира о. Івана Лишика завершився бенкет.

Бенкет на честь Президента влаштувала коаліція українських американських організацій Нью-Йорку, очолювана УККА. До Українського американо-українського громадського комітету, який організував святковий вечір, увійшли, крім УККА, також УАКР, СУА, Український Народний Союз, Об'єднання прихильників демократизації України, Союз українців-католиків „Провидіння“, Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч“, Український Інститут Америки, ЗУАДК, СУМ, Об'єднання жінок ОЧСУ, Пласт, Федеральна кредитівка СУМА, ОДВУ, Об'єднання українців в Америці „Самопоміч“ в Нью-Йорку.

Левко Хмельковський

День Незалежності України святкують в Америці

ЧИКАГО

З нагоди Дня Незалежності України посади міста Чикаго Ричард Дейлі 31 серпня запросив представників української діаспори на традиційне прийняття. Для відзначення національного свята України було обрано одне з найкращих приміщень, а саме – міську бібліотеку, яка носить ім'я Вашингтона – першого афроамериканця, який був посади Чикаго.

Керівники Українсько-американської федеральної кредитової

спілки „Самопоміч” замовили два автобуси, якими скористались учасники зустрічі.

За святковими столами зайняли місця понад триста представників української громади. На початку імпрези було виконано державні гімни США та України, які заспівала 9-річна Мар'яна Погоренко, учениця четвертої класи української школи при церкві св. Миколая. Мар'яночка – вже визнана у Чикаго співачка, вона входить до складу міського хору, відомого своїми самобутніми концертами.

Віктор Євтихів привітав присутніх зі святом і запросив до слова Ричарда Дейлі, якого зустріли тривалими оплесками. Міського голову добре знають українці, вони неодноразово голосували за його обрання. Його батько, який впродовж багатьох років очолював міську раду, теж з великою повагою ставився до української громади, допомагаючи їй в розбудові церков та культурних установ.

Я запитав у Ричарда Дейлі, як він ставиться до українців міста. Він відповів:

– Я поважаю українців за те, що вони є законослухняними людьми. В тому районі, де вони мешкають, ми не маємо ніякого клопоту. Окрім того, ця громада постійно щось будує; то школу, то нову крамницю, то музей. Українці беруть активну участь у всіх заходах, якими займається міська управа.

Посади міста своїм промові висловив подяку всім за те, що прийшли, аби разом відзначити велике свято народу, який є стратегічним партнером США. Лихо, заподіяне з гураганом „Катріна” теж знайшло своє відображення у виступі посади, який заявив, що разом з губернатором штату Благославичем зробить все можливе для надання максимальної допомоги тим, хто на собі відчув трагічний вплив стихії.

Ричард Дейлі передав вітальну прокламацію голові Іллінойського відділу УККА Оресту Баранику. У слові-відповіді О. Бараник висловив посади подяку за святкове привітання і добрі побажання. Посади міста вручив також почесні грамоти представникам української громади, які впродовж багатьох років займаються громадською діяльністю, чим заслужили повагу і визнання, – активній членці СУА Любі Калін, Орісі Кулісі, яка впродовж багатьох років безкоштовно навчає новоприбулих англійської мови, та Івану Павлику – колишньому голові СУМ, ветеранові війни.

До слова було запрошено виконуючого обов'язки Генерального консула України у Чикаго Олега Шевченка, який говорив про діяльність Комітету споріднених міст Чикаго–Київ, який очолює впродовж багатьох років Марта Фаріон.

– Українські дипломати, що працюють у Чикаго, висловлюють громаді та її керівникам подяку за співробітництво, підтримку і взаємодію, – сказав О. Шевченко.

Перед концертом художньої самодіяльності учнів українських шкіл я мав можливість поговорити з кількома учасниками торжества, запитавши, чи сприяє, на їхню думку, Помаранчева революція дальшому піднесенню політичного, економічного та культурного розвитку України? Ось їхні відповіді:

Марія Щерб'юк, вчителька школи: „На мій погляд Помаранчева революція втілила в життя сподівання багатьох поколінь, які мріяли про справді самостійну і незалежну Україну. Ми маємо свого Президента і дай, Боже, щоб все було добре для рідної Батьківщини”.

Богдан Калинюк, настоятель Православної церкви св. Андрія, декан Чиказького деканату: „Нарешті ми дістали Президента не від Москви, а від народу. Ми мусимо вірити йому і допомагати своєю молитвою. Помаранчева революція для мене – то є віра в майбутнє”.

Павло Бандрівський, заступник голови відділу УККА: „Помаранчева революція – це нескінчене джерело енергії, яка влилась в душі кожного і надихає нас на нові звершення в ім'я світлого майбутнього України”.

Михайло Мельник, пенсіонер: „До Помаранчевої революції я ставлюсь дуже позитивно, український народ здобув жадану перемогу без кровопролиття, без насильства. Я переконаний, що під керівництвом народного Президента Віктора Ющенка Україна встане з колін і здобуде своє місце у світі”.

А. Г.

РАКЛЕНД, Н. Й

Повіт Ракленд – один з найменших в штаті. Перші вихідці з України оселились тут ще на переломі XIX і XX століть. Українська католицька церква св. Петра і Павла існує від 1913 року. Однак, з родинних архівів довідуємось, що вже під кінець XIX століття тут, в приватних домах відправлялися Богослуження. Також тоді вже діяв Український народний дім, збудований в 1920 році, який містив школу українознавства і бібліотеку. Можна сміло сказати, що громада вже тоді була духовно і національно свідомою. День Незалежності України в повіті почали святкувати в 1968 році. Спочатку це був день 22 січня, а від 1991 року – день відновлення Незалежності України – 24 серпня.

Після Богослуження в наміренні України і українського народу та Панахиди за полеглих борців за Незалежну Україну, громада збирається на площі повітової ради, де члени 19-ої станиці Українських Американських ветеранів урочисто підносять на щоглу державний прапор України. Опісля слідує до-

повіді, виступи юних танцюристів з гуртка „Весна”, слово гостей, привіти і вручення прокламацій. Продовжується святкування на площі Українського народного дому традиційним фестивалем-пікніком.

Цьогорічні святкування Дня Незалежності України відбулися 21 вересня. Три місцеві організації – 19-та станиця Українських Американських ветеранів (Василь Шоздакомандир), Товариство „Просвіта” – 16-ий Відділ Українського Народного Союзу (Василь Лучків – секретар) і Товариство української спадщини (Богдан Гайдук – президент), були його організаторами. Також, Борис Познаховський з наймолодшої української іміграції виголосив доповідь українською мовою. Д-р Василь Лучків мав доповідь англійською. Більше ніж половина присутніх на святі були найновіші імігранти з України.

На початку фестивалю ветерани із 19-ої станиці, перший раз в історії громади, підняли на новозбудованій щоглі біля Українського народного дому, державні прапори США і України.

Василь Лучків

ВАЙЛДВУД КРЕСТ, Н. Дж.

В останні два тижні серпня за традицією багато українських родин відпочивають на пляжах у Вайлдвуд Кресті. Так сталося, що 14 років тому, коли Україна проголосила свою Незалежність 24 серпня випало на день відпочинку. Тоді вперше було відзначено цю подію на пляжі. Цього року о 2-й годині пополудні всі українські родини повинні зібратись на пляжі під Українським прапором для святкування Дня Незалежності України. Десь за 20 хвилин до 2 години пополудні з готелю вийшов чоловік з українським прапором в руках. Це був Михайло Козюпа – віцепрезидент УККА США і Стейт-ової ради УККА в Нью-Джерсі. Несучи прапор, він закликав до зібрання українські родини, зокрема й студентів, які в той час грали в

волейбол. М. Козюпа підніс високо вгору прапор, до якого почали сходитись сім'ї українців, які були на пляжі. Десь за 15 хвилин зібралася група з 200 осіб.

М. Козюпа розповів про історію України і привітав всіх із 14-ою річницею її Незалежності. Заклик заспівати гімн України був зустрінутий гучним „Ще не вмерла...” Всі з ентузіазмом долучались до співу, після якого було зроблено ряд знімок. Через деякий час всі розійшлись, але дух гордості за Україну продовжував витати навколо.

Того вечора можна було почути українську музику та веселі спілкування на терені усього міста. Люди збирались в мотелях, на терасах готелів і разом святкували День Незалежності України та своє українське коріння, співаючи українські пісні.

В. Н.

М. Козюпа з прапором на пляжі

Увечері в місті звучали українські пісні

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Випуск в українській школі

ДІТРОЙТ, Миш. – 5 червня Українська католицька середня школа парафії Непорочного Зачаття святкувала 43-й випуск учнів. Свято почалося Літургією, яку відправили Архiepіскоп Ричард Стефан Семінак, о. ігумен Даниїл Чайковський, парох церкви Непорочного Зачаття, та о. Филип Сендрик, парох церкви св. Йосафата.

Під час Богослужіння з проповіддю до присутніх звернувся Владика Ричард, який наголосив, що у сучасному світі людей часто стримує страх, але приклад життя Папи Івана Павла II вчить нас не боятися, адже з нами – Господь. Владика подякував усім, хто впродовж минулих місяців присвятив свої молитви за упокій Папи Івана Павла II та за успішний вибір нового провідника Католицької церкви, побажав випускникам успіхів і щастя на життєвих шляхах.

Після Літургії промовляли Єлизавета Галаш („Valedictorian”) та Марійка Брездєнь („Salutatorian”), які підкреслили, що школа дала їм академічні знання, фундамент християнських та моральних засад, як рівнож відповідні знання у всіх ділянках українознавства. Кароліна Пікула, виконавчий адміністратор, у своєму прощальному слові сказала, що випускники візьмуть зі собою знання, які придбали в школі.

Директор школи Михайлина Вайгл оголосила стипендії та наго-

роди, одержані випускниками. Вона підкреслила, що ці студенти – найкращі, про що свідчать чисельні стипендії в сумі 429,812 дол. та нагороди, якими університети та різні суспільні організації нагородили випускників, подякували фундаторам нагород.

Відбулось урочисте вручення дипломів Надії Андрейків, Ніколь Бебінгтон, Марійці Брездєнь, Андреї Фігач, Єлизабеті Галаш, Христині Ігнасів, Андрію Каде, Андріані Купріянич, Патрику Лаабсу, Наталі Лаврін, Роману Лавріну, Галині Міщанин, Петрові Ониськову, Еріці Шарон, Кароліні Сьомці, Стефанії Стебенз, Ніколі Стюарту, Лесі Вальнюк, Юрію Волощуку.

Христина Юзич

1 жовтня: проща в Факс Чейсі

Священик о. Іван Сянчук

В суботу, 1 жовтня (4:00 до 8:30 вечора) і в неділю 2 жовтня 2005 року (9:30 ранку до 5:30 веч.) Сестри чину св. Василія Великого влаштовують їхню 74-ту річну прощу під покровом Матері Божої.

Тема цьогорічної Прощі має форму питання „Що ви шукаєте?” і відповідь, „Я шукаю uzдоровлення”. Проповідник і служитель лікувальних відправ для цієї особливої події буде о. Іван Сянчук.

Запрошуємо до спільної молитви і святкування: „Sisters of the Order of St. Basil the Great”, 710 Fox Chase Road, Fox Chase Manor, PA 19046. Тел.: (215) 379.3998.

Електронна адреса: development@telcove.net. Сторінка в Інтернеті: www.stbasils.com

На комп'ютерних курсах вчаться 30 учнів

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – З ініціативи ексекютиви і за стараннями інформаційного бюро Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) організовано комп'ютерні курси (з двох секцій) при „Менор Коледжі” в Дженкінтаві, біля Філядельфії. Згадані курси призначені для українців, які останніми роками приїждять до США.

Програма курсів включає вивчення „Keyboarding Basics” (1-2 сесії), „Microsoft Word”, „Microsoft Excel”, „Power Point” і „Microsoft Access”.

Після успішного вступного іспиту з англійської мови, комп'ютерні курси почали тридцять курсантів (по 15 в кожній з двох секцій). Курси триватимуть від 6 вересня до 21 грудня 2005 року.

Після успішного закінчення комп'ютерних курсів слухачі одержать посвідчення, які можуть допомогти їм влаштуватися на працю. Курси спонзовані Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом на добрих умовах з керівництвом „Менор Коледжу”.

Методій Борецький

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Президент

СТЕФАН КАЧАРАЙ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
kaczaraj@unamember.com

Перший Заступник Президента

МАРТА ЛИСКО
1404 Roundhouse Lane, Apt. 311
Alexandria, VA 22314
marthalysko@yahoo.com

Другий Заступник Президента

ЄВГЕН ІВАНЦІВ
P. O. Box 5748
6138 N. 12th Street
Arlington, VA 22205-0748
EMIwanciw@aol.com

Директор на Канаду

АЛЬБЕРТ КАЧКОВСЬКИЙ
126 Simon Fraser Crescent
Saskatoon, Sask. S7N 3T1, Canada
akachkowski@shaw.ca

Головний Секретар

ХРИСТИНА Е. КОЗАК
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
ckozak@unamember.com

Касир

РОМА ЛІСОВИЧ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054
lisovich@unamember.com

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129-2541
zholubec@ameritech.net

ЯРОСЛАВ ЗАВІЙСЬКИЙ

11 Bradley Road
Clark, NJ 07006
yaroslav@ix.netcom.com

ОЛЕКСАНДЕР СЕРАФИН

2565 Timberwyck Trail
Troy, MI 48098

РАДНІ

ЄВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822
eugenemaria@patmedia.net

ОСИП ГАВРИЛЮК

79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
judiejoe@pcom.net

СТЕПАН ГАВРИШ

A-306 Cathedral Rd
Philadelphia, PA 19128

ВАСИЛЬ ЛУЧКІВ

49 Windmill Lane
New City, NY 10956
vasylluchkiw@msn.com

МИРОН ПИЛИПЯК

11204 SE 234th Street
Kent, WA 98031
m.rainbow@earthlink.net

ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ

4257 Dentzler Road
Parma, OH 4413-4
liscynsky@sbcglobal.net

ПАВЛО ПРІНЬКО

450 Jeanes St.
Philadelphia, PA 19111
paulprinko@yahoo.com

АНДРІЙ СКИБА

4575 N. Nagle Avenue
Harwood Heights, IL 60706
askyba@idcfs.state.il.us

МИХАЙЛО КУРОПАСЬ

313 West Street
Sycamore, IL 60178
kuropas@msn.com

МИРОН ГРОХ

16 Kevin Drive
Founthill, Ont., L0S 1E4, Canada

ГЛОРИЯ ГОРБАТИЙ

3 Pequot Rd.
Wallingford, CT 06492

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ

ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

АННА ЧОПЕК

1001 Oppenheimer Dr., Apt. 101
Los Alamos, NM 87544

МИРОН КУРОПАСЬ

107 Ileshamwood Drive
DeKalb, IL 60115
kuropas@comcast.net

Архiepіскоп СТЕПАН БІЛЯК

1750 Jefferson Street, Apt. 301
Hollywood, FL 33020

ЙОСИП ЛИСОГІР

c/o Life Care Centers of Orlando
3211 Rouse Road, Room 202
Orlando, FL 32817

ТАРАС ШМАГАЛА ст.

10976 Tanager Trail
Brecksville, OH 44141
szmagrs@aol.com

АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО

16955 Sycamore Court
Northville, MI 48167
adoroshenko@earthlink.net

ТЕКЛЯ МОРОЗ

345 36th Avenue
Lachine, Qc. H8T 2A5, Canada

Український день на стадіоні „Джаєнтс“

ІСТ-РАТЕРФОРД, Н. Дж. – Суботнього ранку, 17 вересня, сотні авт поспішали звідусіль до стадіону „Джаєнтс“, біля якого було влаштовано після тривалої перерви черговий український фестиваль „Український день на стадіоні „Джаєнтс“. З ініціативи Євгена Чижовича було створено громадський комітет. Свято організували Координаційна рада УККА в Нью-Джерзі, Український Народний Союз, Українська американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч“. Було видано програму фестивалю з привітаннями і зазначенням спонсорів та організаторів.

На фестивалній площі поставили свої інформаційні шатра численні агенції та організації, серед яких виділялося розмірами і численністю відвідувачів шатро Українського Народного Союзу, а найдовша черга вишикувалася біля похідної кухні Союзівки, яка приготувала великий вибір українських страв. Діяв також традиційний ярмарок, на якому можна було придбати різні пам'ятки за особистими уподобаннями присутніх.

Близько полудня на імprovізованій сцені, прикрашеній прапорами України, які надав для свята громадський комітет міста Юніона, Н. Дж., почався концерт, в першій частині якого виступили наймолодші учасники мистецької програми.

Концертну програму підготувала Оксана Раковська. Проводила першою її частиною Ольга Фриз. Сестри Павлишини разом з нею заспівали гімни США і України. На сцені танцювали ансамблі „Барвінок“ з Асторії, Н. Й., СУМ з Пасейку, Н. Дж., „Іскра“ з Випані, Н. Дж., школа бального танцю з Нью-Йорку, співали сестри Павлишини, Софійка Найда, виступив гурт сопілкарів з Ньюарку, Н. Дж. Друга частина концерту за участі відомих виконавців співпала з початком змагань з футболу на полі стадіону

між українською командою „Усі зірки“ і резервною командою „Метростарс“, в яких з рахунком 2:0 перемогли американці.

Проводили другою частиною концерту Ігор Раковський і Алла Куцевич, яка виступала в концерті з в'язанкою українських пісень, а також з ученицею своєї школи. Було надане слово для вітання олімпійській чемпіонці Оксані Баюл, яка запевнила, що, хоча й недостатньо володіє українською мовою, але в душі є українкою.

Співали оперові солісти Роман Цимбала, Олег Чмир-Опалінський, Леся Грабова в дуеті з Романом Цимбалою, а потім з Олею Стащишин, Марійка Кавацок, Ірина Василевська, Віка Василевич, бандурист Остап Стахів, вокальний ансамбль „Промінь“ Богдани Волянської, Оля Фриз, грав на скрипці Мар'ян Підвірний, танцювали ансамблі „Сизокрили“, „Іскра“, „Золотий промінь“. Концерт завершили запальний гопак „Сизокрилих“ і пісні Іво Бобула.

Саме починалася футбольна гра команд „Метростарс“ і „Нью-Інглянд Революшен“, тому число слухачів і глядачів значно зросло завдяки американській публіці. Голова фестивального комітету Євген Чижович представив гравців української футбольної команди, її тренера і керівників.

Вечірні футбольні змагання почалися з виконання гімнів США – співала Оксана Кровицька, і України – Олег Чмир. Потім молодь винесла прапори-полотнища США і України, а також 25 українських прапорів на державках. Змагання почала ударом до м'яча Оксана Баюл. У перерві на полі танцювали „Сизокрили“. Гра закінчилася перемогою „Метростарс“ – 5:4.

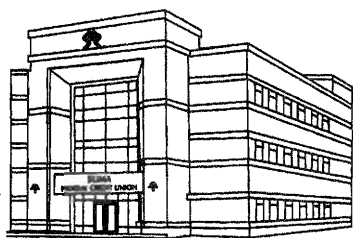
Л. Хм.

У наступному числі „Свободи“ буде вміщено докладний фоторепортаж про український фестиваль в Іст-Ратерфорді.

Оля Фриз і сестри Павлишини на відкритті фестивалю співають „Ще не вмерла Україна“

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Сертифікати *

3 місячні	3.56% АРУ** (3.50 APR)
6 місячні	3.82% АРУ** (3.75 APR)
1 річні	4.08% АРУ** (4.00 APR)

* Сертифікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково.

** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне бюро – Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701-6841
Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Tel.: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail:
palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Tel.: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel.: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail:
stamford@sumafcu.org

Internet:

www.sumafcu.org

Моя мама, тато,
братчик і сестричка та усі рідні
мають життєве забезпечення.

А Я?

Ставки є низькі.
Для дальших інформацій
прошу переглянути
схему на наступній сторінці.

Відзначили річницю Голодомору 1932-33 років

ЧИКАГО. – 18 вересня, відбулося поминальне відзначення річниці Геноциду, який був здійснений сталінським режимом над українським народом в 1932-33 роках. Протягом багатьох років відзначення цієї болючої й гіркої річниці проходило біля церкви св. Андрія, що в Блюмінгдейлі. Цього року захід був проведений у катедральному соборі св. Отця

Миколая. О 12-й годині українські громадські та молодіжні організації зібралися з своїми прапорами та коругами біля школи св. Отця Миколая і походом вирушили до катедри, де пройшло поминальне моління. Ведучою дійства була Тамара Сторі-Кузич. Першим був запрошений до слова парох парафії св. Отця Миколая ректор о.

Богдан Налисник. Звертаючись до присутніх, він сказав: „Ми вічно будемо пам'ятати мільйони жертв, що загинули голодною смертю в 1932-33 роках”.

Наступним промовцем був Владика Інокентій, який відмітив, що 1932-33 роки записані в історії України найчорнішими буквами, бо те, що сталося тоді – це був смертельний удар по українській нації. Владика також підкреслив, що замовником та ініціатором цього злочину над українським народом був Сталін з його більшовицьким оточенням, який свідомо нищив український народ.

Діти покладали квіти до стіп символічного вінка на спомин жертв Геноциду. Також у глибокому мовчанні слухали присутні, коли ведуча викликала поіменно представників організацій, яких було більше 50, щоб підходили до символічного вінка і запалювали свічки.

Панахиду за душі померлих відслужили три Владики – Ричард, Інокентій та Биковець з Дітройту в сослуженні 14 священників із різних парафій Чикаго та передмість. Між богомольцями був також присутній Архiepіскоп Всеволод. Співав злучений хор під диригентурою д-ра Василя Трухлого.

Після церковних відправ зібрані пішли походом до Українського культурного осередку, де відбувся традиційний „голодний обід”. Програму започатковано заспіванням національних гимнів – американський виконала Ольга Попова, а український – сумівський квартет „Вінок”.

До відкриття дійства був запрошений голова Чикагської фундації Геноциду Микола Міщенко. Зі словом до присутніх звернувся консул України в Чикаго Олег Шевченко. Були також виголошені дві доповіді: в англійській мові звернувся до присутніх Іван Ярешко, українською мовою промовляв свідок Голодомору Владика Биковець.

Окремою подією під час „голодного обіду” було вручення грамот для конгресменів штату, заходами яких було досягнуто надзвичайно важкого проєкту – введення навчання про український Голодомор в середніх школах штату Іліной. Як відомо, такий закон підписав губернатор стейту Іліной Рад Благовісич.

В мистецькій частині програми виступила Ганна Ромах із деклямацією та громадський хор „Сурма” під диригентурою Зеоніда Модрицького. Поминальне зібрання закінчено відспіванням молитви „Боже Великий”.

Лука Костелина

Похід до Культурного центру

В УНСоюзі Ви можете придбати Вашій дитині забезпечення з одноразовою вкладкою на ціле життя на 5,000 доларів за одну низьку вплату.

Прошу порівняти вік Вашої дитини зі схемою поданою внизу. Це одноразова сума, яку треба заплатити. У справі апікацій телефонуйте сьогодні:

1-800-253-9862

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 5,000 ДОЛЯРІВ

Вік	Вкладка	
0	300.00	дол.
1	300.00	дол.
2	310.00	дол.
3	310.00	дол.
4	320.00	дол.
5	330.00	дол.
6	340.00	дол.
7	355.00	дол.
8	365.00	дол.
9	380.00	дол.
10	395.00	дол.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

17 ВЕРЕСНЯ – Lynee Richel Anniversary/Wedding Reception.

17-19 ВЕРЕСНЯ – 3'їзд шкіл Міттенвальду і міттенвальдців.

21-23 ВЕРЕСНЯ – 3'їзд Байройтської гімназії.

22-24 ВЕРЕСНЯ – Засідання Головного Уряду УНС.

24 ВЕРЕСНЯ – Ellenville High School Reunion, Class of '49.

24-25 ВЕРЕСНЯ – Пласт, Курінна Рада: „Перші Стежі” і „Чорноморські Хвилі”.

29 ВЕРЕСНЯ – 3 ЖОВТНЯ – Конвенція Українсько-Американських Ветеранів.

30 ВЕРЕСНЯ – 1 ЖОВТНЯ – „Вікенд” Карпатського Лещатарського Клубу. Загальні збори і бенкет. Пласт, Курінна Рада куреня „Спартанки”.

3-6 ЖОВТНЯ – Stamford Clergy Days.

8 ЖОВТНЯ – Весілля.

9 ЖОВТНЯ – Бенкет для підтримки Республіканської партії.

15 ЖОВТНЯ – Весілля.

22 ЖОВТНЯ – КПС – Рада.

23 ЖОВТНЯ – Бенкет з нагоди

40-ліття 89-го відділу СУА

28-30 ЖОВТНЯ – Дитяча костюмова забава з нагоди „Halloween”.

4-6 ЛИСТОПАДА – Пластова Орлікіяда.

12 ЛИСТОПАДА – Весілля.

19 ЛИСТОПАДА – Sigma Beta Chi Fraternity Formal Dinner Banquet.

20 ЛИСТОПАДА – Ellenville Cooperative Nursery School Auction.

23 – 27 ЛИСТОПАДА – Родинні зустрічі.

24 ЛИСТОПАДА – Святкування з нагоди Дня Подяки від 1:00 до 4:00 по пол.; ціна 25 дол. від особи, нічліг за домовленням.

24 ГРУДНЯ – Традиційна українська Свята Вечеря. Початок о год. 6-й веч.; ціна 25 дол. від особи. Нічліг за домовленням.

31 ГРУДНЯ 2005 р. – 1 СІЧНЯ 2006 р. Святкування Нового Року.

6 СІЧНЯ 2006 р. – Традиційна українська Свята Вечеря. Початок о год. 6-й веч.; ціна 25 дол. від особи. Нічліг за домовленням.

27 – 29 СІЧНЯ – Church of Annunciation Family Weekend, Flushing, NY

УКРАЇНА І СВІТ

У нас все ще на одну проблему більше, ніж в Росії

На відміну від Росії, в якій дві головні проблеми – дурні і дороги, в Україні їх традиційно три – дурні, дороги і Росія.

Останні сигнали, які надходять з Москви, свідчать, що й через 14 років після проголошення української незалежності третя „проблема“ не збирається „розсмоктуватися“ та перетворюватися на доброзичливого сусіда. Як повідомила російська державна інформаційна агенція „РИА Новости“, з посиланням на Кремль, „зміст нового напрямку політики полягає не в тому, щоб відновити певний вплив Росії, нібито втрачений в результаті „помаранчевих революцій“... Мета полягає в тому, щоб відносини Москви з Вашингтоном і європейськими структурами на території колишнього ССРСР набули цивілізованого характеру...“

Перші в історії спільні великомасштабні військові навчання Росії і Китаю – серйозний аргумент, але головне попереду, тобто переговори зі Заходом, і перш за все з США“, – цитує „РИА Новости“ ви-

сокопоставлене джерело з Кремля. Тим часом заступник міністра закордонних справ Росії Григорій Карасін заявив, що Москва прагне „перетворити цей простір (СНД) на арену взаємоповажаного і передбачуваного партнерства“ зі Заходом. По суті, це означає, що Москва намагатиметься грати зі Заходом „через голову“ України. Погрожуючи енергетичними важелями та союзом з Китаєм, Росія домагається від Заходу санкції для своїх дій у пострадянських державах, не питаючи дозволу цих держав.

Завдання Росії полегшується тим, що сьогодні Захід значною мірою дезорієнтований своїм втягненням у протистояння з мусульманськими країнами та внутрішніми проблемами.

Досить довго така політика „ігнорування“ була успішною щодо Польщі, коли єдиними реальними переговірниками в Європі для Росії були Німеччина і Франція. Можливо, лише після ймовірного провалу воєни цього року на виборах в Німеч-

чині „друга“ Путіна Гергарда Шредера полякам має стати дещо легше.

При цьому західноєвропейські країни, до того ж прив'язані до своїх проблем, мають значний досвід зради інших демократичних європейських країн в обмін на свій дріб'язковий егоїзм. Часом якісь дії чи їх відсутність є лише відповіддю на грубий шантаж. Так було зокрема під час Мюнхенської змови в 1938 році, так є й сьогодні, коли провідники Франції, Німеччини й Італії регулярно підіграють В. Путінові і зовсім не помічають того, що робить Росія в собі самій і в пострадянських країнах.

Сьогодні ж, за словами заступника міністра закордонних справ Росії, Москва підтримує „чесну конкуренцію на пострадянському просторі, на засадах боротьби ідей і концепцій, а не силового тиску“.

Примітно, що говориться це після того, як політика силового тиску Москви, значно інтенсивнішого, ніж з боку Заходу, по суті, провалилася з поразкою В. Януковича на виборах минулого року.

„Ми не можемо згодитися з методами насильницької „демократизації“ всього пострадянського простору, чи то з „кольоровими революціями“, чи то з інформаційно-політичним тиском на діючу владу“, – заявляє заступник міністра МЗС Росії. Яка сама здійснює „інформаційно-політичний тиск на діючу владу“ тих країн, які щойно вирвалися з-під васалітету Кремля.

Найбільш відверто говорить Володимир Жириновський – справжній подарунок для прозрівання українців. Віце-спікер Державної Думи Російської Федерації закликає українських політиків „не забувати російської мови, щоб відповідати на запитання російських слідчих на Луб'яниці“. „Усіх вас ми відправимо в Сибір, вас не розстрілюватимуть, українці потрібні як замерзлі музейні експонати“, – сказав російський віце-спікер.

До речі, у Росії вже давно кажуть – що в Жириновського на язиці, те в Кремля на умі. Керівник управління адміністрації президента Росії з питань міжрегіональних і культурних зв'язків з іншими країнами, а по суті, „коваль п'ятої колони“ Росії в державах СНД Модест Колеров – значно більший інтелектуал. Він навіть одного разу домовився, що „Росія в пострадянському просторі – це свобода“. Атож, а за Орвелом – „свобода – це рабство“.

Однак, і за „образністю“ цього чиновника вгадуються реальні кремлівські настрої: „Досить екзотичне походження Криму в складі України накладає нещадний відбиток на будь-які визнання непорушності кордонів... Питання має ставитися про особливий статус Криму щодо Росії... У Криму перетинаються стратегічні інтереси України і Росії, і не слід себе тішити надією, що час вилікує цю хворобу“.

Справді, Україні не слід себе заспокоювати такою надією. Нам треба вчитися жити поряд з Росією такою, якою вона є, тобто країною азійською, для якої Китай ближчий за слов'янські столиці.

Олександр Палій
„Українська правда“

8-9 жовтня: фестиваль „Калинові грона Поволжжя“

НИЖНЕСКАМСЬК, Росія. – Українському товариству „Вербиченька“ 5 жовтня виповняється 10 років.

Саме в ці дні в Нижнєкамську відбудеться перший великий український фестиваль, на який запрошені українські самодіяльні колективи Татарстану і Поволжжя з 7 регіонів Росії. Чекають гостей і з України. В перший день буде проведено „круглий стіл“ з представленням кожним колективом інформації про себе, на другий день будуть показані виставки творчості українських колективів, відбудеться концерт.

Приїжджайте всі –
ласкаво просимо!

Людмила Найденко

Founded 1894

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ, ІНК.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 Route 10 • P.O. Box 280 • Parsippany, NJ 07054 • Tel.: (973) 292-9800, Fax: (973) 292-0900

E-mail: UNA@UNAMEMBER.COM UNA WEB: WWW.UNAMEMBER.COM

Все, що Вам потрібно для підготування до коледжу

Семінар для батьків учнів середньої школи (Freshmen through Seniors).

- Помилки, які роблять батьки при виборі коледжу і плануванні кар'єри дітей.
- Які вимоги коледжі ставлять студентам і як підготувати вашого студента, щоб бути прийнятим до коледжу.
- 5 важливих можливостей фінансової допомоги.
- Правдиві дані про приватні стипендії і як уникнути обману.
- Помилки, які можуть спричинити втрату безкоштовної фінансової допомоги.
- Та багато, багато інших інформацій.

Візьміть участь у цьому безкоштовному семінарі! З огляду на обмежене число місць прошу зголошуватися негайно:

800-253-9862

Дата і місце:

Четвер, 13 жовтня 2005 р., від год. 7:00 до 9:00 веч.

Український Народний Союз

2200 Route 10

Parsippany, NJ 07954

Спонзори: Український Народний Союз і
the Northern New Jersey Chapter of the
American Education Foundation, a member
of the College Board.

Василь Дума – голова Ради Об'єднання українців Росії

Василь Дума

МОСКВА. – Ради Об'єднання українців Росії (ОУР) та Федеральної національно-культурної автономії „Українці Росії” (ФНКА) на своєму засіданні 7 вересня обрали відомого російського політичного та громадського діяча Василя Думу головою Ради ОУР та ФНКА „Українці Росії”.

Василь Дума народився у Красноярському краї в 1954 році, закінчив Львівський будівельний технікум та Тюменський індустріальний інститут, працював у Закарпатті на інженерних посадах, а з 1980 року – в Сургуті, де активно допомагав у праці українських організацій. Василь Дума – доктор економічних наук, дійсний член Академії гірничих наук, нагороджений орденом України „За заслуги” і Грамотою Верховної Ради України. Посада голови Ради ОУР та ФНКА „Українці Росії” встановлена на IV Конгресі українців Росії, що відбувся у квітні нинішнього року, з метою активізації діяльності федеральних українських організацій Росії у справі відродження та розвитку української культури.

Юрій Кононенко

В Україні навчають учителів християнської етики

Від 1 вересня в школах України введено новий предмет – християнську етику (див. „Свободу”, ч. 27). Про підготування вчителів з цього предмету розповів журналістові Л. Хмельковському почесний професор Острозької академії Леонід Якобчук з міста Юніон, Н. Дж.

– В першій половині року Ви виїздили в Україну читати лекції вчителям. Де саме це відбувалося?

– Я був в Україні від квітня до липня цього року. Лекції читав в університеті „Острозька академія”, Київському біблійному інституті і Львівській духовній семінарії Об'єднання християн віри євангельської, також на тримісячних курсах місії „Добрий самарянин” в Рівному.

– Розкажіть про своїх слухачів...

– Острозька академія готується відкрити богословський факультет, і вже розпочала викладання предметів за програмою цього факультету. Мені було доручено читати курси „Біблійна антропологія” студентам другого курсу та „Біблія і феномен культури” – першого курсу. Молодь надзвичайно цікавиться богословськими науками, на лекціях

слухає уважно і багато розпитує. Прикметно, що запитання стосуються переважно теперішнього життя в Україні, зокрема кари смерті, абортів, розлучень, взаємин в подружжі, між дітьми й батьками... Відчувається, що люди вже не хочуть жити за звичаями, які панували за часів комуні, і прагнуть позбутися негативних проявів, особливо поширеного пияцтва, перелюбу, неповаги до людської гідності тощо...

Вчителів християнської етики ще мало, а заочне навчання з цієї спеціальності платне, тому виникла певна проблема з підготуванням кадрів. Та й підручників ще немає. За моїми лекціями університет попросив підготувати підручники з двох названих курсів і з християнської етики. Саме працюю над ними. Проблемою є й те, що ряд підручників

досі не переглянуті і не схвалені міністерством освіти, а без такого схвалення їх не можна використовувати в школах.

– Чого ви навчали в євангельських навчальних закладах?

– У Львові – християнської етики, в Києві вивчали послання з Нового Заповіту. В Рівному на курсах було 27 місіонерів, які готуються до місійної праці в селах. Тепер є чимало сіл, де немає жодної церкви будь-якої християнської конфесії, а довкола поширилося пияцтво, неробство, навіть самогубства серед молоді, тому провідники сіл просять присилати місіонерів, щоб ті пропагували християнські засади життя. Але мої слухачі теж були молодими, ще не досить досвідченими людьми, тож треба було подати їм засади християнської етики. Маю надію, що це мені вдалося...

Почесний професор Острозької академії Леонід Якобчук (в центрі) серед своїх слухачів-студентів.

Освячення української церкви

КАРАГАНДА, Казахстан. – 18 вересня відбулося освячення греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці. На церемонії освячення були присутні офіційний представник Папи префект Конгрегації східних церков Кардинал Ігнатій Муса І Дауд, офіційний представник Патріярха Любомира – Єпископ-помічник Тернопільсько-Зборівської єпархії Василь (Семенюк), Апостольський нунцій в Казахстані та Середній Азії Архієпископ Йосиф Весоловський, ієрархи Римо-Католицької Церкви. Були присутні також представники влади, зокрема губернатор Карагандинської області, делегація з Посольства України в Казахстані, голови місцевих націо-

нальних товариств. Чин освячення та Літургію очолив Владика Василь. Кардинал Ігнатій Муса І прочитав молитви освячення арабською мовою та виголосив проповідь на Літургії. Приємним для багатьох став дебют молодіжного парафіяльного хору. Після Богослужіння ієрархи вітали пароха, апостольського делегата для греко-католиків в Казахстані та Середній Азії о. протоієрея Василя Говеру, якого кардинал Ігнатій Муса І нагородив мітрою. Святкування закінчилося частуванням смачним пловом в найкращих традиціях Середньої Азії.

Прес-служба Апостольської делегації

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує на презентацію

„ІСТОРІЇ УКРАЇНИ-РУСИ” (Т. 9, книга 1)
МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

яку представляють

д-р Зенон Когут та д-р Франк Сисин

(КІУС, Едмонтон-Торонто)

в суботу, 1 жовтня 2005 року, о 5-й годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями), New York, NY 10003.

Наступні доповіді в НТШ-А:

8 жовтня 2005 р. – доповідь про родину Леонтовичів,
доповідає **ОЛЕНА ЛЕОНТОВИЧ-ВОРОНИНА** (Київ)
15 жовтня 2005 р. – літературний вечір **ВІКТОРА НЕБОРАКА** (Львів)

І шляхи стають коротшими!

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії**

пропонує безпосадкові рейси

літаками Boeing 767

Нью-Йорк-Київ,

Київ-Нью-Йорк

А також через Київ:

Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферопіль,

Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя,

Чернівці, Ужгород, Москва, Мінськ, Баку,

Ташкент, Алма-Ата, Делі, Тель-Авів,

Пекін, Дубаї, Афіни, Салонікі, Софія,

Белград, Бангкок, Каїр

1.888.661.1620, 1.212.661.1620,

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення:

1.718.376.1023,

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість
замовити і оформити білет на нашій
веб-сторінці **www.aerosvit.com**

АероСвіт **AeroSvit**
УКРАЇНСЬКІ АВІАЛІНІЇ UKRAINIAN AIRLINES

Зустрічі в осередках „Просвіти”

На сторінці Фундації ім. І. Багряного ч. 60 („Свобода, ч. 31) було вміщено статтю Віри Боднарук „Подорож по Україні”. Тим часом до редакції надійшла розповідь Богдана Боднарука про цю подорож. Подаємо додані до неї світлини і скорочений текст.

Наша перша зустріч в Києві була у центральній „Просвіті” на Хрещатику. Голова „Просвіти”, народний депутат Павло Мовчан вручив нам медалі „Будівничий України” за корисну співпрацю Товариства української мови (ТУМ)-Чикаго з „Просвітами” в Україні за останніх 15 років. Тут ми мали нагоду відновити старі знайомства з проф. О. Пономаревим, Любов'ю Голотою, редактором „Слова Просвіти”, а також пізнати нових співробітників Дмитра Ломачука та Таню Негрій (телестудія „Просвіти”). Центральна видає газету „Слово Просвіти”, а телестудія випускає касети на виховні теми.

У Чернігові мали ми зустріч у будинку „Просвіти”, де розташована також мистецька галерея „Круті сходи”, яку веде письменниця Ніна Олішківська.

Завдяки зусиллям голови чернігівської „Просвіти” Василя Чепурного, нам вдалося приєднати до групи чернігівців і поїхати з ними

автобусом до Батурина, де відбулися „Козацькі дні”.

На пропозицію просвітян ми разом з київським та житомирським почтом, на чолі з начальником управління культури Василем Марцельовичем, поїхали до Новограда-Волинського (первісна назва – Звягіль), де є прекрасний музей Лесі Українки. Але ми завважили, що ніде немає згадки про пам'ятники Лесі Українки в Америці. Добре було б ці інформації передати музеєві.

На зустрічі з діячами „Просвіти” у Ялті почули багато цікавого, повчального. Одеську „Просвіту” недавно очолила Галина Дольник. Офіційно в місті є 50 українських шкіл, але навчання в них ведеться російською мовою. В листопаді одеська „Просвіта” плянує відсвяткувати своє 100-ліття, плянують відкрити просвітянський центр. Голова запорізької обласної „Просвіти” Тарас Шевченко повідомив, що в області проблеми з „українськими” школами є ті самі, що в Одесі.

Стрий. Зустріч Б. і В. Боднаруків з посадником міста Василем Дмитришиним (праворуч)

Голова херсонської „Просвіти” Олег Олексюк поінформував, що ситуація на Херсонщині після Помаранчевої революції погіршилася. Перед тим вони мали безкоштовне приміщення, телепрограму, а тепер не можуть дістатися до влади навіть на побачення. На 554 школи в області тільки 45 відс. є українськими.

Володимир Проценко, голова „Просвіти” у Севастополі, також працює у невідрадних обставинах. У місті панує російський шовінізм. Просвітяни видають, хоч і неперіодично, газету „Дзвін Севастополя”, мають мале видавництво, хор. Є дві українські школи, а в інших школах міста – година української мови.

Голова Всеукраїнського товариства „Просвіта” Сергій Савченко повідомив, що в Криму діє 5 українських шкіл.

В минулих роках „Просвіта” випускала газету „Кримська світлиця”, але через брак фінансування вона перестала виходити. Відчувається брак українських підручників. Держава не дає коштів на видавництво, тоді як Росія завалює ринки великими тиражами книжок і газет.

Голова кримської філії НТШ Петро Вольвач говорив, що виклади у вищих закладах ведуться російською мовою, навіть історію України вчать російською, за московськими підручниками!

Д-р Богдан Боднарук

В Батурині, колишній столиці гетьмана Івана Мазепи, на святі „Козацькі дні” (зліва): Микола Нестерчук – заступник голови Всеукраїнського товариства „Просвіта”, Таня Н. з телестудії „Просвіти”, Віра Боднарук – заступник голови Фундації ім. Ів. Багряного, Іван Плющ – депутат Верховної Ради України, Василь Чепурний – голова обласної „Просвіти” в Чернігові, та Богдан Боднарук.

Новоград-Волинський. В музеї Лесі Українки.

Ялта. Зустріч з провідниками „Просвіти” з Криму, Одеси, Запоріжжя, Херсону.

Київ. На засіданні центральній „Просвіти”.

„Чорний день” Івана Пулюя

До 160-річчя від дня народження визначного українського вченого

110 років тому, 8 листопада 1895 року, ректор Вірцбурзького університету в Німеччині В. Рентген опублікував працю про відкриття „х-променів”, що дозволяють „бачити” крізь непрозорі стінки, фотографувати внутрішні органи людини та кістки.

Коли таке повідомлення дійшло до українського вченого Івана Пулюя, то він в присутності родини дома сказав: „Моя лампа! Моя лампа!”. Це був „чорний день” для І. Пулюя. 31 січня 1896 року в чеському журналі „Святозір” були опубліковані знімки морської свинки з дробинками Івана Пулюя, зроблені винайденою ним лампою, а через два тижні він виступив перед великою аудиторією Німецької політехніки з публічною доповіддю на тему: „Про невидимі катодні промені фотографування невидимого”. Відбулася демонстрація знімків зламаної руки хворої на сухоти та руки своєї доньки.

Таким чином факти засвідчили, що першим відкрив невідомі промені, за допомогою яких можна отримати зображення внутрішніх органів людини, Іван Пулюй. На жаль, в історію відкриття золотими буквами вписане прізвище В. Рентгена, а не справжнього винахідника, інший вчений отримав Нобелівську премію, а не Іван Пулюй.

В технічному музеї Відня зберігається унікальний експонат – „лампа Пулюя” – це фактично була перша у світі „рентгенівська трубка”. В 1971 році в Лондоні опублікована монографія члена редколегії міжнародного енциклопедичного бюро Ю. Гривнюка „Професор доктор Іван Пулюй, винахідник „х-променів”, а в 1993 році на нараді редколегії Міжнародного енциклопедичного бюро з фізики у місті Сарсель (Франція), прозвучала правда про справжнього винахідника „х-

променів” Пулюя. В „Українській газеті” за 1996 рік вміщена стаття президента Федеральної інженерної палати Австрії Вальтера Мюфтеля „Хто відкрив рентгенівські промені?”, де він пише, що відкриття має австрійську долю – воно належить австрійському „рутенцю” – так тоді звали українців в Австрії, Івану Пулюю, а тому йдеться не про рентгенівські промені, а про „пулюїзацію”. У підручнику з фізики, що видавався у Відні при житті І. Пулюя, опубліковані висліди Івана Пулюя: там можна побачити перші просвітлювальні знімки – „рентгенівські” знімки.

Заради історичної правди, пише він, треба остаточно, раз і назавжди, ствердити, що саме І. Пулюй відкрив „рентгенівські” промені раніше від Рентгена. Директор технічного музею закликав переглянути зібрані у Відні матеріали і рурки Пулюя, звертається до нащадків Пулюя, повернути підручники та публікації його. Рентген сказав, що його відкриття відбулося випадково, а перед смертю заподі спалити всі нотатки про винахід, що і було виконано.

Як же сталося, що винахід „х-променів” приписано іншій особі? В 1876 році доля звела І. Пулюя з В. К. Рентгеном (він народився того ж 1845 року) – вони разом працювали у професора Кундта, приятелювали, згодом, працюючи в різних місцях, листувалися. В 1878 році І. Пулюй був відзначений срібною медаллю на Всесвітній виставці в Парижі за сконструйований прилад для вивчення механічного тепла. У Відні ним були продовжені експерименти, що в кінцевому результаті привели Івана Пулюя до відкриття світового значення – а саме невидимих „х-променів”. Почалося все з дослідів над електричними виладуваннями у скляних трубках з розрідженим газом, після чого вчений зацікавився катодними променями. За допомогою катодної трубки І. Пулюй зробив сенсаційні знімки: дві з них морської свинки та дитячої руки; разом з описом опублікував в 1881 році у „Віснику Віденської академії наук”. В 1872 році він сконструював фосфоресцентну лампу, що стала зразком для англійських і німецьких учених, котрі досліджували „х-промені”. Серед них був і Рентген. Відомий біохімік Карловського університету в Празі Іван Горбачовський засвідчив, що ще в середині 1895 року І. Пулюй одержує перші знімки різних предметів за допомогою „х-променів”.

Іван Пулюй народився 2 лютого 1845 року в селі Гримайлів на Тернопільщині. Батьки Пулюя – набожні греко-католики – бачили в своєму синові священика. Виконуючи волю батьків, він пішки, бо не було грошей, прийшов до столиці Австро-Угорщини і поступив на теологічний факультет Віденського університету, який закінчив у 1869 році. Але на священика він не висвятився. Перемогла тяга до науки: І. Пулюй записався на фізико-математичну катедру у Німецькій політехніці у Празі.

Ім'я І. Пулюя за часів радянської імперії в Україні замовчувалося, бо він був одним з найбільш яскравих фігур культурно-політичного життя України кінця XIX – початку XX століть, поширював українську літературу та національну свідомість, ще будучи учнем на Тернопільщині. В 1868 році заснував товариство „Січ” за рубіжком, написав українською мовою „Молитовник”, а спільно з П. Кулішем, І. Нечуєм-Левицьким переклав Біблію українською мовою.

Сьогодні в різних кінцях світу лунають заклики віддати І. Пулюю те, що йому належить і називати пристрій для фотографування зображення внутрішніх органів апаратом „Пулюя-Рентгена”, тим більше, що знімки, виконані за допомогою лампи І. Пулюя самим ученим, більш якісні ніж знімки Рентгена.

На жаль, не збулося і останнє бажання І. Пулюя – про захоронення його тіла в рідному Гримайлові.

Перед українськими науковцями, радіологами-діагностами, стоїть важливе завдання повернути належне титанові наукові думки Івану Пулюю – славу першовідкривача променів, використання яких відіграло важливу роль в науці, та виконати останнє бажання небіжчика, аби він спочив у рідному Гримайлові.

Д-р Григорій Кінюк,
голова Черкаської асоціації
рентгенологів

ЧИ ВИ ПРИГОТОВЛЕНІ ДО ПЕНСІЇ?

Гарантований дохід протягом цілого життя

„Tax deferred” прибуток не оподатковується, аж поки не почнете вибирати гроші.

УНС не відраховує оплати у випадку вибирання грошей на невиліковних захворювань, перебуванні у піклувальному домі, оплати великих медичних рахунків.

Вільне вибирання грошей до 10%.

Ніяких адміністративних оплат.

Подзвоніть до УНС
або до секретаря відділу

БАГАТОРІЧНІ ВІДСОТКИ

10 років	– 5.00%
Одноразова вкладка	
5 років	– 4.25%
Одноразова вкладка	
3 роки	– 4.00%
2 роки	– 3.75%
1 рік	– 3.50%

ПЕНСІЙНИЙ БОНУС

10 років	– ** 5.50%
Мінімум гарантії 3.5%	
5 років	– ** 4.50%
Мінімум гарантії 4.00%	

**Відсотки тільки в першому році

Всі відсотки можуть підлягати змінам.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054

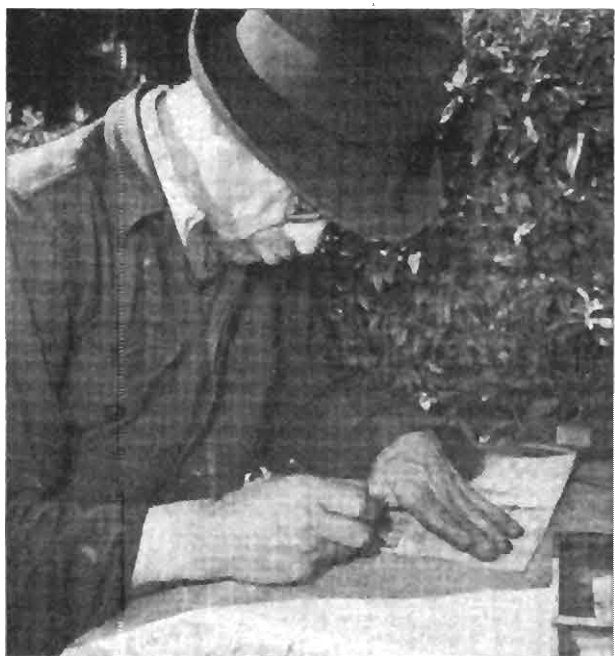
800-253-9862

FAX: (973) 292-0900

E-MAIL: UNA@UNAMEMBER.COM

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Нерозгадана загадка лемка Епифанія Дровняка – Никифора з Криниці

Никифор малює
Фото: Ян Свідницький

Про малюнки художника-примітивіста Никифора з Криниці знає весь світ. Навіть в Україні за часів комуні його творчість була відома з преси. Перша виставка малюнків Никифора була влаштована у 1938 році у Львові. Того ж року в часописі „Аркади“ з'явилася стаття-огляд його творчості. Відтоді про маляра з Криниці писали усе частіше, але його приватне життя усе ж залишалося в тіні мистецьких і громадських подій.

Усі знали, що на курорті Криниця сидить невеликого росту чоловік і безперервно малює олівцями і фарбами картинки, які раптом привернули увагу світу. Спершу картинки люди здебільшого викидали, а пізніше, коли про Никифора почали писати в журналах, люди стали збирати його твори.

Никифор не завжди сидів на звичному місці. У 1947 році його арештували як шпигуна, бо, мовляв, малює без дозволу „народної влади“. Не зауважили, що Никифор через фізичну ваду не міг добре говорити, він незрозуміло белькотів, не вмів добре читати й писати... Вивезли бідолашу на північ, до Гданського воєводства, але він звідти втік і примандрував до Криниці. Вдруге його вивезли вже як лемка-українця в часі акції „Вісла“. Він знову втік до Криниці. Втретє його мали вивезти вже як жебрака, але директор курорту Юліуш Завадовський вступився за нього. Треба було зробити Никифорові документ, але як, коли він не мав жодного підтвердження свого походження? Було відомо, що його народила у 1885 році жінка-інвалід на ім'я Явдоха від невідомого чоловіка. За цими відомостями виписали Никифо-

рові у 1948 році посвідчення без зазначення прізвища, але міліція цей папір відібрала, вимагаючи вислати Никифора до дому для старців. Знову знайшлися добродії, які постаралися в 1962 році виробити Никифорові паспорт на прізвище Криницький з зазначенням польських батьків – Яна і Ксені. Тут вже лемки образилися, що у них крадуть мистця, почали шукати слід в парафіяльних книгах і знайшли, що 21 травня 1895 року в Криниці Євдокія Дровняк (Дровняк – ?) народила сина, якого назвали Єпифанієм. Батько був невідомий. Так мистець дістав справжнє ім'я і прізвище, але однаково для загалу залишився Никифором з Криниці.

Нинішнього року гданське видавництво „Слово-образ-територія“ випустило альбом-монографію Александра Яцковського „Світ Никифора“ (польською мовою). Автор дослідження знав Никифора від 1953 року, бував у його кімнаті в Криниці, привозив його до свого помешкання у Варшаві, піклувався про його життя і здоров'я. У книзі він, до речі, обороняє лемківсько-українське походження мистця: „Не раз оминали лемківське походження Никифора, що викликало звинувачення поляків у шовінізмі. Адже ще у 1980 році, коли багато фактів були вже відомі, а коло вигадок звузилося, в другому виданні книжки Ксаверія Півоцького „Дивний світ сучасних примітивів“ обійшли той факт, що Никифор був лемком“.

А. Яцковський, розповідаючи про життя Никифора, називає прізвища осіб, які будували на картинках примітивіста власний добробут, удаючи його добродіїв, тоді як сам мистець завжди жив у злиднях. Автор намагався увійти у внутрішній, духовний світ Никифора і це йому вдалося. Він стверджує, що Никифор був дуже спостережливим, мав досконалу зорову пам'ять, легко передавав перспективу, любив кольори і володів створенням настрою завдяки барвам. Його малюнки переважно відходили від реалізму, він незмінно додавав до зображуваного щось своє – містичне, символічне, загадкове, але значуще...

Автор монографії пише: „На могилу Никифора в Криниці приїждять лемки з різних кінців Польщі, а також з-за кордону. Северин Вислоцький був свідком того, як жіночий хор з греко-католицької церкви оо. Василіян з Варшави під керівництвом Ярослава Полянського, їдучи до Риму зі співом для Папи Івана Павла II, виконав усю програму біля могили Никифора“.

Залишилось загадкою, звідки мав Никифор дар до малювання без попередніх начерків, з вірним дотриманням перспективи і пропорцій зображеного, з введенням значущих і не завжди з'ясованих символів. Цю таємницю Єпифаній Дровняк забрав з собою...

Левко Хмельковський

Альбом „Світ Никифора“ можна придбати в книгарні газети „Нови дзєнник“, що виходить польською мовою в Нью-Йорку за 25 дол. (без поштових послуг). Адреса: Nowy Dziennik, 333 W 38th St., New York, NY 10018. Тел.: (212) 594-2386 або 594-4512.

Никифор. „В Криниці“

Никифор. „В ресторані“

Никифор. „Вмеча Марії і Йосипа до Єгунту“

Щиро вітаємо нашу дорогу
Христинку Рогутську
з великим досягненням
здобуття докторату
в Пенсильванському Університеті!

Бажаємо доктору Христині
витривалості, великих успіхів
та повного задоволення в її
професійному житті!

Родина та приятелі

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Вигідніше ніж звичайний чековий рахунок

Шер Дрефт у Касі Самопоміч:

- ❖ БЕЗКОШТОВНІ транзакції!
- ❖ ЗАРОБЛЯЄ дивіденди!
- ❖ БЕЗ мінімального балансу!
- ❖ ДАРОМ VISA Debit картка!
- ❖ Доступ он-лайн ДАРОМ !
- ❖ ДАРОМ E-Statements!
- ❖ ДАРОМ Bill Pay*

\$50*

ДЛЯ ВАС +

Selfreliance.Com

Завжди доступно он-лайн

велика Парасоля

при відкритті Вашого першого шер-дрейфт рахунку в Касі Самопоміч.

HOME OFFICE: 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622 773-328-7500 Toll Free 1-888-222-8571

*Пропозиція обмежена в часі. Зайдіть до найближчого Вам бюро Каси "Самопоміч" щоб стати членом і відкрити рахунок. Мінімальний вклад \$200 при відкритті шер-дрейфт рахунку. Відкривши шер-дрейфт рахунок і вписавшись на Direct Deposit, Ви отримаєте \$50 бонус. При використанні Bill Pay можуть нараховуватись додаткові оплати. Бонус отримаєте у формі депозиту на Ваш шер-дрейфт рахунок. Парасолі можна отримати особисто, до тих пір поки вони є на складі, і тільки у бюро кредитівки з повним обслуговуванням. На програму DirectConnect треба зареєструватись. На програму Bill Pay реєструється он-лайн. На отримання VISA Debit картки потрібно бути кваліфікованим. Доступ он-лайн може вимагати додаткових коштів. Тільки для членів - і нових членів кредитівки!

НОВІ ВИДАННЯ

Швидше Голгофа, ніж Одисея

Коли українська думка, як і загалом східноєвропейська, звільнилася від цензури, виникла тьма нових видавництв. Таке враження, що всі читачі стали видавцями. Певна річ, їхня продукція вельми різнилася в якості. Тому перш ніж заплатити гроші за нову книжку, досвідчений покупець довго гортає її на всі боки, пильно вичитує вихідні дані: де видана, ким рецензована, хто редагував. Прискіпливість особливо потрібна, коли йдеться про спогади. За попитом мемуарна література в кожній країні утримує провідні місця, тим більше – на українському книжковому ринку, де цей жанр ще має великі перспективи, пов'язані з подвійними, потрійними переживаннями наших людей – під польською владою, в радянській тюрмі народів, на еміграції по чужих світах.

Ось закриваю останню сторінку спогадів Ірини Тимочко-Камінської „Моя Одисея“ і щиро кажу: хто має можливість, обов'язково прочитайте їх. По-перше, це продукція Українського архіву у Варшаві, звідки вже прийшла в наш культурний обіг ціла низка дуже вартісних документальних видань. По-друге, „Моя Одисея“ вийшла з-під дуже вимогливої і дуже вмілої редакторської руки Євгена Місила, автора блискучого, відомого в нашій громаді дослідження „Акція 'Вісла'“.

Ірина Камінська мешкає у Чикаго, працювала в „Самопоміч“, тепер уже на емеритурі. Щонайменше десять років ми з нею досить регулярно спілкувалися телефоном: п. Ірина дуже уважна до праці українських редакцій, писала до „Свободи“ про життя чикагської громади, щедро жертвувала на наш Пресовий фонд. А на підтримку журналу Товариства „Самопоміч“ „Наш світ“, який я декілька років редагував, кільканадцять разів прислала п'ятисотневі чеки.

І ніколи-ніколи за цією її громадською свідомістю, за людською добротою, за завжди привітним і ласкавим голосом і за незмінно оптимістичним поглядом на українські справи не вгадав я, що ця жінка мала за собою УПА, підпілля, конштабір, засуд на смерть, багаторічну тюрму. І мужність їй ніде й ні разу не зрадила.

Відразу на першій сторінці авторка кількома словами, адресованими скоріше собі, ніж читачеві,

відкриває джерело своєї життєвої сили: „...Це моя рідна хата з її чудовою сімейною атмосферою. Це батьки першими виховували мій характер, вчили любови до рідної мови і до землі... Це також наша Церква і віра з повсякденною молитвою... І ще одне було – це наша пісня. Я зростала з піснею...“.

Що це все так – не може бути найменшого сумніву, бо це те найтрадиційніше українське коло, з якого виростили душі мільйонів українців і душа всього народу. Однак історія, сповнена неправди і несправедливості, багатьма болючими способами розривала і роздирає те коло, і треба було його боронити, а що це тривало від покоління до покоління, то можна сказати, що не так домашня гармонія гартувала українські характери, як цей невмрущий дух опору, дух боротьби за волю. Ще її дідусь Теодор Панкевич їздив з Іваном Франком по Перемищині, роздухували ватру українського національного

На думку читача: „Описи тюремної одисеї, на дорозі якої був Ряшів, Тарнів, Фордон і польська жіноча в'язниця для найбільш небезпечних ворогів комуністичної системи в Іновроцлаві, де більшу частину вироку провела в камерах сама одна Ірина Тимочко-Камінська – то знаменито змальовані постаті спів'язнів, поляків і українців, ведених з ними розмов“.

Євген Місило,
Варшава

життя в краї. Батько, Степан Тимочко, з гімназійних років був свідомим і смілим українцем, згодом воював в УГА. Пораненим потрапив до польського табору.

Просто і тепло згадує авторка своє дитинство в рідних Яксманичах, родину, братів і сестер, тіток, першу свою школу. Узагальнення подаються коротенько, ненав'язливе, як от це: „В українських селах українських дітей вчили поляки“. Або в чудовому розділі про родинний сад та город і про дитячі обов'язки серед селянського літа: „...Від нашого саду не лишилося й сліду. Частину дерев вирізали москалі взимку на опалення, а решта пішла під сокиру нових господарів після того, як Яксманичі відійшли до Польщі“.

Деякі розділи такі скупі, що аж шкода. Наприклад, „Яксманицькі комуністи“. Ця тема в нашій історіографії, здається, ще не заторкнена. Виявляється, з бідних Яксманичів чимало хлопців їздило на заробітки до Франції, звідки верталися вже дещо схибленими на лівизні. На цьому, однак, тлі, виразніше постає бажання юної Ірини добре вчитися, зокрема в Українському Інституті для дівчат у Перемишлі. І їй пощастило з учителями, серед яких була й внучка славної Уляни Кравченко, Ольга Секело.

Власна „одисея“ Ірини Тимочко почалася не з біографічних, а з загальноукраїнських історичних обставин: „перші совети“ зарахували її родину до „куркулів“, землю і господарство забрали до колгоспу, а другі негайно почали репресії проти усіх свідомих українців. Заарештували спочатку брата Мирос-

лава, тоді забрали батька, з сибірської каторги вже не вернувся, трохи пізніше заслали в Сибір матір і сестер Лесю та Зеню, брат Теодозій мав теж свою „одисею“ – так сталося, що почав воювати в УПА, закінчив, не зі своєї волі, в Червоній армії, а по війні чекали на нього архангельські сніги.

Взагалі кажучи, назва „Одисея“ до пережитого родинною Тимочків – зам'ягка, зальояльна. Насправді це – багаторічні ступання босими ногами по колючому терні. Тисячі і десятків тисяч подібних родин. Розділ „Лист сестри Лесі з Сибіру“ – це вже не „одисея“, а Голгофа усієї Західної України, яку совети „визволили“ від нормального людського життя. Цей документ про трагедію виселення, про страшні поневіряння в дорозі і про те, як гідно більшість і більшість наших людей вела себе в неймовірно тяжких обставинах викликає стільки емоцій, що їх вистачило б на окрему книжку.

Все ж ця назва виправдана, бо, властиво, характеризує ставлення авторки до себе і свого ой якого ж непересічного життя. Її, упівку під псевдом „Христі“, в 1947 році, коли НКВД вів уже масштабну війну з українським збройним підпіллям, було призначено надрайонним провідником – як припускає в передмові Є. Місило, першою і єдиною в усій історії УПА жінкою-провідником такої ранги. Це про неї „Орлан“, заступник провідника надрайону „Закерзонський край“ писав у звіті, що відвага „Христі“ рівняється відвазі доброї сотні. Видана зрадником – таки зі своїх, вихідцем з родини, де також плекалися національні чесноти, лунали українські пісні і молитви, сином священика – вона незламною пройшла через багатомісячні торттури в польській тюрмі, не впала на коліна, коли на суді прокурор вимагав для неї карі смерті, не зреклася ні українства, ні ідеї боротьби за свободу і незалежність України в одиночній тюремній камері в Іновроцла-

ві, де страждала вісім років. Її от після всього цього – „Моя Одисея“. Скромно, без виставляння свого героїзму і своїх заслуг, без „якання“, яке нерідко подибуємо у мемуарах воєнних часів.

Зате в цих споминах, як рідко в котрих, дуже багато і дуже докладно – про інших людей. І дуже тепло, сердечно. Аж дивно, як пані Ірина дотепер зберегла в пам'яті імена своїх подруг і друзів з лав Юнацтва ОУН, ще до підпілля. А сотні товаришів по зброї проходять не лише зі своїми іменами та псевдами, але й з їхніми неповторними обличчями і характерами. Серед них зустрічаємо прізвища і псевда, добре відомі з „Літопису УПА“ (Богдан Крук-„Мелодія“, Степан Стебельський-„Хрін“, Мирон Мицько-„Дух“, Дмитро Майвський-„Тарас“ та багато інших), тобто ці спомини певною мірою доповнюють літературу боротьби, зокрема і щодо відомої в діаспорі, вельми суперечливої і контраверсійної історії з „Орланом“ і „Марічкою“.

З особливим хвилюванням читаються сторінки про участь жінок в УПА – це ті сторінки, котрі нікому і ніколи не дадуть затьмарити визвольний і водночас високоморальний характер боротьби українців з коричневим і червоним фашизмами.

І ще одного годі не відзначити з особливим признанням авторці: вона бачила лемків і бойків й поза збройною боротьбою, бачила їхнє щоденне життя, їхні нещасть і надії, була з ними, розуміла і любила їх, і вже з цього одного її прикладу видно, якою близькою до народу була УПА. Все це дозволяє закінчити цей перший відгук про „Мою Одисею“ Ірини Тимочко-Камінської словами: книжка варта уважного прочитання.

Петро Часто

У справі придбання споминів звертатися до авторки, її адреса: Irena Kaminska, 740 N. Oakley Blvd., Chicago, IL, 60612

Журнал „Рідна Школа“ – нове число

Вийшло вже друге число „Рідної Школи“, присвячене Президентові В. Ющенку (ч. 141, травень 2005). В журналі подано повну промову В. Ющенка про вісім кроків зближення України до США на об'єднаному засіданні 6 квітня 2005 р. Далі подано текст промови В. Ющенка до українців перед пам'ятником Тараса Шевченка у Вашингтоні того ж дня. Цю частину закінчує привіт Є. Федоренка до Президента В. Ющенка від Шкільної Ради.

В журналі є статті, які допоможуть учителям у приготуванні навчальних матеріалів. Цікава контраверсійна стаття Сергія Наливайка, „Половці в історії України: нове бачення“. Автор твердить, що половці не були дикими кочівниками, але нащадками жителів Босфорської держави – сіндо-меотів. Автор вказує на індійську традицію, як підтримку своїх тверджень. Тетяна Беценко з Сумського університету пише про морально-етичні вартості в козацьких думах. Козаки молились Богу, їх молитви стали частиною деяких дум, як „Олексій Попович“ та „Буря на Чорному морі“.

Іван Пасемко інформує про українську школу в польській лі-

тературі на сесіях Міжнародної наукової конференції в Києві 13 жовтня 2004 р., присвяченій українсько-польським зв'язкам. Проф. Станіслав Маковей з Варшавського університету сказав, що „українська школа в польській літературі – це варіант романтичної літератури“. Сюди належать такі іншім Юзеф Зеленський, Северин Гошинський, Міхал Грабовський. Є. Нахлік зі Львова подав оцінки цієї групи українськими письменниками від Т. Шевченка до І. Франка. Були тут сесії мистецтвознавства і музики, мовознавства і перекладу. Професор Герман Рітц з Швейцарії говорив про творчість Ю. Словацького. Разом було 80 доповідей. Один день учасники провели на екскурсії до „Софіївки“ – дендрологічного парку в Умані.

Олександра Мудра з Чикаго подала статтю „Веснянки-Гайвки або Ягілки“ зі зразками віршів. Це допоможе учителям нижчих класів приготувати дітей до Великодніх свят. Поміщено коротке оповідання „Квітка кохання“ написане нашим читачем Р. Олійником з України.

Коротка замітка „Звук Л“ в українській мові Петра Одарченка

(Закінчення на стор. 25)

СПОРТ

Відбулися 49-ті змагання на першість УСЦАК з плавання

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Рекордне число – 72 плаваків – взяли участь 3 вересня в змаганнях на першість УСЦАК з плавання. Такої кількості учасників в чемпіонатах УСЦАК чудовий басейн Союзівки досі ще не приймав. Посприяла цьому і гарна соняшна погода, яка в значній мірі причинилася до доброго настрою учасників змагань.

У змаганнях були встановлені нові рекорди УСЦАК. Їх досягнули: Вікторія Мосюряк, СУМ, в конкуренції 11-12-річних на 25 м. вільним стилем – 13.09 сек., Олександр Даниген, СУМ, в групі 11-12-річних 25 м. грудним – 17.66 сек., Григорій Фат, „Тризуб“, в групі 13-14-річних, 50 м., метеликом – 27.48 сек. та естафета „Ч. Січі“ 4x25 м. в групі 11-12-річних – 1:09.31 сек.

Це свідчить, що плавацький спорт в системі УСЦАК росте не тільки кількісно, але і якісно,

тренери успішно трудяться з нашим юнацтвом. Може невдовзі діждемося нових наслідників Рона Карнауха, колишнього чемпіона першенств УСЦАК, який кілька разів був чемпіоном США і міжнародних плавацьких змагань, брав участь в збірній США на Олімпіаді в Барселоні і здобув звання чемпіона вже в незалежній Україні. Шкода тільки, що ця діяльність обмежена на терені УСЦАК тільки до трьох українських спортивних осередків в Делегатурі-Схід. Чому не активізують плавацькі ланки наші спортивні осередки на теренах Делегатурі-Захід і в Канаді? Пригадуємо, в минулих декадах там існували плавацькі ланки і навіть брали участь в першостях УСЦАК. Згідно з вислідами змагань плавацька команда „Тризуба“, Філадельфія, вдруге за по-

рядком здобула клубове першенство і Трофей УСЦАК. Звітові змагання провела ланкова плавання УСЦАК

Кінцевий показник таблиці змагань:

1. УСО „Тризуб“, Філадельфія – 145 точок
2. УСВТ „Ч. Січ“, Нью-Джерсі – 139 точок
3. Збірна СУМ, Сх. Америки – 138 точок

Клубові чемпіони плавацьких змагань – команда УСО „Тризуб“, Філадельфія

Марійка Бокало, обов'язки головних суддів виконували Іван Макар і І. Данігін, секретарювали Мирон Приймак, Маруся Макар і Христина Петерс, асистував Никола Процюк. Обов'язки часових виконували П. Процюк, Т. Козак, Д. Данович, Ю. Лесек, І. Столяр, Л. Волощук, М. Лесюк, М. і П.

Танюхи, Т. Рід, З. Цибрівський, І. Міджак, А. Козак. Медалі для переможців уфундував Український Народний Союз.

Висліди змагань будуть подані в одному з наступних чисел „Свободи“.

Омелян Твардовський

Плавацька дружина УСВТ „Ч. Січ“ – клубовий віце-чемпіон УСЦАК-2005. Марійка Бокало, провідниця змагань – третя справа в першому ряді, головний суддя змагань Іван Макар – позаду.

Стартують естафети в плавацьких першостях УСЦАК

Український день в Європі

Перші ігри основного кола Чаші УЕФА, незважаючи на песимістичні передматчеві настрої, виявилися для українських уболівальників дуже обнадійливими. Після перемоги 15 вересня донецького „Шахтаря“ над „Дебрецем“ з рахунком 4:1 команда Міра Луческу може відправитися на гру у відповідь 29 вересня. Порадували результатами „Дніпро“ і донецький „Металург“, що проводили свої ігри на виїзді.

„Дніпро“, який має серйозну ігрову кризу в національному чемпіонаті, зумів налаштуватися і зіграти 0:0 з „Гайберніаном“ у Шотландії і тепер зберігає чудові можливості на вихід до групового турніру Чаші УЕФА. „Металург“ у Греції унічию (1:1) зіграв з ПАОКом. На голі Сальпігідіса донецчани відповіли влучним ударом Шищенка. І перед матчем у відповідь саме донецький „Металург“ можна вважати фаворитом цієї пари.

Що стосується гри в Донецьку, то перед матчем Мірча Луческу

налаштував своїх гравців на серйозний бій і, схоже, це йому вдалося. У стартовому складі „Шахтаря“ не було жодного українця, але настрої легіонерів був також доволі бойовим і першу половину команда виграла з рахунком 3:0, а могла забити ще 4-5 голів...

У другій половині „Шахтар“ заспокоївся й особливо це стосується завершальної 15-хвилини. Кілька голів гірники могли ще забити, а вийшов лише один. На 73-ій хвилині простріл Раца завершив ударом головою Воробей і це вже 4:0.

Футбол.

Юнацька збірна України (U-19) 15 вересня знову зустрілась з італійцями. Цього разу нічия – 1:1. Це була передостання контрольна гра напередодні старту кваліфікаційного кола V чемпіонату Європи U-19 2005-2006 років. У грі проти збірної Італії у досить жорсткій та напруженій боротьбі українці здобули нічию, хоча завдяки точному удару Олександра Яковенка мали перевагу в рахунку.

УНІАН

Автор першого голя у ворота угорського „Дебреца“ бразильський півзахисник донецького „Шахтаря“ Елано (ліворуч) починає чергову атаку.

Фото УНІАН

Перша у світі жінка – командир космічного корабля

Подорож „Дискавері” під керуванням Ейлін Колінз коментує астронавтка українського походження Гайді Стефанишин-Пайпер.

Ейлін Колінз Фото: НАСА

З великим нетерпінням я очікував на старт „Дискавері”. До нетерпіння додавалось хвилювання, адже я добре пам’ятав про трагедію, яка сталась два з половиною роки тому з космічним кораблем „Колумбія”, коли загинуло семеро астронавтів. Хотілось вірити, що цього разу все було зроблено для безпечного лету „шатла” („шатл” по-англійськи – космічний човник, багаторазовий корабель, призначений для перевезення людей та вантажів на навколоземній орбіті – А. Г.).

Я знаю, що інженери і техніки завчасно і з великою увагою перевірили справність усіх систем корабля і його готовність до лету. Лише після цього екіпаж „шатла”, який складається з семи астронавтів, одержав наказ зайняти свої робочі місця, і почався відрахунок часу. Однак, як не раз бувало, в останню мить спеціалісти виявили деякі несправності, і старт довелося відкласти.

„Дискавері” – найстаріший серед американських космічних кораблів, він побудований у 1983 році, а наступного року, 30 серпня, вирушив у свій перший політ. Всього „Дискавері” здійснив 30 подорожей на орбіту, більше ніж

будь-який подібний човник. У його послужному списку – перший політ після загибелі „шатла” „Челінджер”, транспортування на орбіту космічного телескопа, виведення на траєкторію лету автоматичної міжпланетної станції, а також друга подорож до космічного телескопа для профілактичних ремонтних робіт.

Після повторних невдалих спроб вивести „Дискавері” у космос, які, відверто кажучи, негативно впливають на психологічний стан екіпажу, все ж 26 липня на розі Канаверал, в штаті Флориди, було дано старт. Політ почався нормально, однак, ще до того, як корабель вийшов на задану орбіту, було помічено, що з корпусу „шатла” відстали поодинокі ізоляційні плитки, які, між іншим, стали причиною загибелі „Колумбії”.

Ця обставина викликала занепокоєння керівників НАСА, які навіть схильні були послати новий корабель для повернення екіпажу на землю. Однак астронавти „Дискавері” вирішили своїми силами усунути виявлені недоліки. Тричі довелося Стіву Робінсону та Соїті Ногучі виходити у відкритий космос, щоб усунути хибу. Допоміг їм у цьому спеціальний маніпулятор, створений канадськими вченими.

Спостерігаючи за мужніми діями астронавтів, я уявляла себе на їх місці, адже в одному з чергових польотів космічного корабля до Міжнародної космічної станції мені доведеться двічі виходити у відкритий космос для виконання ремонтних робіт.

Підсумовуючи багатоденний космічний політ „шатла” „Дискавері”, слід сказати, що він був здійснений цілком успішно. До такого висновку прийшли не тільки керівники НАСА та широкі американські кола, але й світова громадськість, думки якої відображені в засобах масової інформації. І в цьому, як я вважаю, величезна заслуга першої у світі жінки-командира космічного корабля Ейлін Колінз, з якою мене зв’язують довгі роки праці у космічному центрі імені Ліндона Джонсона у Гюстоні.

Гадаю, що читачам газети було б цікаво довідатися про деякі відомості з біографії славетної жінки. Майбутня астронавтка народилась 48 років тому в місті Елмайра, штат Нью-Йорк. Її батько був листоношею, а мати – секретаркою. Деякий час Ейлін доводилось працювати офіціанткою у піцерії, щоб мати можливість платити за навчання.

Колінз розповідала мені, що ще в юнацькі роки вона твердо вирішила присвятити космосові. У 19 років вона почала опановувати авіаційну справу. Минуло кілька років – і молода дівчина стала другою жінкою, яка одержала диплом пілота у школі військово-повітряних сил США, а згодом була признана льотчиком-випробувачем, хоча ця відповідальна і в той же час ризикована професія завжди вважалась справою чоловіків. Дуже багатом військовим літаком дала путівку в життя полковник ВВС США Ейлін Колінз.

Довідавшись про оголошений НАСА конкурс для жінок – майбутніх астронавтів, Колінз була однією з тих тисяч американок, які бажали зайняти одне з шести вакантних місць. Вона успішно пройшла складні випробування, виявила добру фізичну і технічну готовність і була зарахована до загону астронавтів. Минули роки навчання – й Ейлін вдалось здійснити дві подорожі у космос, виконуючи на кораблі обов’язки другого пілота. А перед третім летом в космос вона, вже командир корабля, сказала:

– Я спокійна, не нервуюсь, хоч у моїх руках – космічний корабель вартістю в 2 мільярди доларів.

Ейлін – людина сильної волі, даремно слів на вітер не кидає. Її впевненість передалась членам екіпажу, і тому всі діяли злагоджено, енергійно, точно.

Коли човник „відплив” від Міжнародної космічної станції і взяв курс додому, на космонавтів чекала найважча і найвідповідальніша дільниця – верхній прошарок земної атмосфери. У цю зону корабель входив з швидкістю 27 тисяч кілометрів на годину. Окремі дільниці поверхні „шатла” нагрівались до дуже високої температури, апарат летів у хмарах плазми. Саме на цьому етапі лету сталась трагедія з „Колумбією”. Учасники подорожі зазнавали величезних перевантажень, і все ж успішно приземлилися на військовій базі Едвардс у Каліфорнії.

Так закінчилась 14-денна експедиція шатла, який за цей час 219 разів облетів землю. 10 серпня космонавти повернулись до Гюстону, їм влаштували урочисту зустріч. Представник НАСА Майкл Гріфін заявив:

– Приземлення було фантастичним. Командир з усім справилась! Недарма космонавти тренувались два з половиною роки.

В розмові з представниками преси, які цікавились майбутнім Ейлін, вона відверто відповіла, що подала рапорт про вихід із складу ВВС, бо має бажання стати викладачем математики, а головне – більше уваги приділяти дітям, яких у неї двоє.

Хочу сказати читачам дещо і про себе. Я продовжую активно готуватись до лету в космос, який заплановано на лютий 2006 року. Сподіваюсь, що мій трирічний вишкіл, а також досвід колеги Ейлін Колінз допоможуть мені добитись бажаних успіхів.

У Гюстоні, в якому я мешкаю, є невелика українська громада, до якої я належу. Щорічно ми відзначаємо чергову річницю проголошення Незалежності України. І цього разу у нас відбудуться урочисті збори і концерт самодіяльних артистів.

На закінчення розповіді хотіла б скористатись нагодою, щоб привітати моїх земляків на Львівщині, всіх українців з 14-ми роковинами проголошення Незалежності України. Бажаю усім доброго здоров’я та віляких гараздів!

Анатолій Гороховський,
Чикаго

Журнал...

(Закінчення зі стор. 23)

– для вчителів мови. Зреферовано сесію УВАН (17 жовтня 2003 р.), присвячену мовознавцю Петру Одарченку, який написав 700 статей і 11 книжок з літературознавства.

Юрій Гасцький зробив рецензію основного освітнього журналу з Києва „Мовознавство” за 2004, ч. 1/2. Це число має 108 статей, зокрема про М. Максимовича, Дмитра Чижевського, Дмитра Павличка, Лесю Українку, Г. Кочура, А. Кацнельсона, навчання англійської мови в Україні.

Д. Чопик подав рецензію на „Вісник І Запорізького осередку вивчення діаспори” з 2005 року. Тут є статті про Леоніда Мосендза, особливості української мови в США і Канаді, антропоніміку Яра Славутича та замітка про О. Горбача і його студії „Арго”.

„Листи з України” інформують про працю центру „Закордонне українство” в Одеській бібліотеці. Є лист В. Брюховецького з Києво-Могилянської академії про відкриття Музею української звитяги та Т. Букшини з Дніпропетровської бібліотеки, яка дякує за прислані книжки. Також дякує Н. Гринько з Миколаївської бібліотеки.

Це цікаве число можна одержати за 4 долари. Замовлення просимо посилати на адресу: „Educational Council”, P.O. Box 391, Cooper Station, New York, NY 10276.

Юрій Гасцький

Залога „Дискавері”

ПОДИХ ІСТОРІЇ

Доля мого батька – сільського коваля

Мій батько Олексій Малик народився в 1904 році, мати Ганна – в 1906 р. Батько з діда прадіда – коваль. Як тільки заснувався колгосп в с. Кишеньки, він почав працювати в кузні ковалем, мати працювала в ланці. В кузні працювали три ковалі – мій батько, його старший брат Яків і ще третій товариш.

Батько був худорлявий, слабкий здоров'ям, але розумом, мудрістю перевищував своїх напарників. Тому він коло горна і молота стояв рідко, бо думав, як швидше і краще відремонтувати увесь колгоспний сільськогосподарський інвентар, щоб своєчасно почати і провести посівну, збиральну та інші кампанії. А вже перші роки праці в колгоспах державних машинно-тракторних станцій не було.

Кузня працювала від зорі до зорі, інколи давали ковалям на допомогу молодих хлопців, бо ще треба було підкувати коней, яких в районі було досить, зокрема тих, що возили на тачанках провідників району, прокурорів та інше начальство. Батько, як його напарники, і всі колгоспники, що працювали на постійних роботах, ніколи протягом 25-річної праці в кузні, не мав жодного вихідного дня, ніколи не мав відпустки. Він говорив: „Не треба нам розповідати про те, як жили раби, я справжній раб – без вихідного, без відпустки і без паспорту”.

Навіть коли проходили свята 1 травня, 9 травня, 7 листопада, раз за раз після закінчення мітингу колгоспники йшли додому, переодевалися в робочий одяг і йшли продовжувати свято „трудовими подвигами” коваля, тракториста, комбайнера чи просто працю з сапою в полі. Пам'ятаю, в обідню перерву батько приходив додому пообідати. Після обіду він на пів години лягав на ліжко, а щоб відпочити, щоб не заснути, співав пісню про Кармелюка „За Сибіром сонце сходить”. Співав він чудово, у нього був гарний те-

нор, цю пісню я запам'ятала на все своє життя. На роботу він йшов дуже рано, тому сніданок ми з братом носили йому в кузню, завжди дивилися на всі машини, що стояли на подвір'ї коло кузні. Їх було багато і всі вони чекали черги на ремонт.

Пізними вечорами, коли ми засвічували каганець на нафті (я завжди витирала скло до лампи), до нас приходив близький батьків товариш, сусід Максим Критень, сідали вони коло порога, близько коло печі і лежанки, відкривали піддувало і курили великі, довгі, товсті самокрутки з тютюну, виращеного в домашніх умовах. Піддувало було відкрите, і до 12-ої ночі вони тільки сіріли в диму, наче в густому тумані. Я з цікавістю дивилася, як пив воду Максим. А він воду пив прямо з відра, нахилився і пив, хоча коло відра стояло горнятко, бо так було заведено у їхній сім'ї.

Ми з братом коло столу читали й писали, мимоволі слухаючи їхні розмови. Розмова була, в основному, на одну тему: про „батька Сталіна”, якого вони ненавиділи всім своїм нутром. Вони вважали, що головною причиною їхнього рабського життя, як вони твердили, був „батько” Сталін. Інколи говорили голосно, а боялась, що хтось може їх підслухати і видати владі, а це загрожувало небезпекою. Я не витримувала і втручалася в їхню бесіду.

Оскільки наші позиції стосовно „батька” Сталіна були різними, то між нами виникала сварка. Я переконливо доказувала те, чому нас учили в школі, що я маю можливість навчатися, навіть зможу за бажаннями отримати вищу освіту. Це нічого, що я зараз живу бідно, бо на мене чекає прекрасне майбутнє, а тому для мене „батько” Сталін – рідний і дорогий. Такі сварки, завжди закінчувались однаково: кожен залишався при своїх думках. За працю в колгоспі батько отримував трудовні, які запису-

вались на папері. Були роки, що їх було біля тисячі. Платня за роботу була надзвичайно низькою, у вигляді зерна, соняшникового насіння і таке інше.

Добре запам'яталось, що в один із засушливих років батько на плечах приніс у мішку No. 37 кг зерна. Приніс і сказав: „Оце хоч їжте, хоч дивіться – це вся плата за рік роботи”. Податки були великими. Батько зробив возик для домашніх потреб, я добре його пам'ятаю, бо ним возили податки, в основному це була картопля. Батько тягнув возик за ручку, а я позаду підпихала. Оскільки це було восени, то добре доводилось місити грязюку у драних черевиках.

Запам'ятався батько в робочій, брудній одежі. Чисту одягу в колгоспі він одягав лише два рази в рік, коли робив ревізії в коморі, де зберігалось зерно. Оскільки він виконував правильні, швидкі обрахунки, його призначили головою ревізійної комісії (освіта в нього була чотири класи церковно-приходської школи).

Інколи зимовими вечорами збиралися всі на теплу піч, грілися. Хоч в хаті було прохолодно, та на печі було тепло, особливо теплою була черинь, на якій ми сиділи і лежали під більшим коминком і димарем, засунутим залізною заслінкою. Через заслінку було чути, як гуде серце вітер, свище завірюха, острах брав у такі холодні, темні ночі. Батько дивився на нас з братом якимось насмішкливо, примружував очі і повільно говорив: „Добре оце тому, хто в дорозі, лежить собі, зігнувся на возі”. Будучи дітьми, ми так і не зрозуміли, чому добре тому, хто на возі, чим же він накритися, думали ми? Зрозуміли, коли стали дорослими, що батько просто перевіряв у нас розум, про це він і сам говорив. Біля маленького коминка, як біля столика, училися. Батько слухав радіо, часто говорив, що було б добре, якби не тільки слухати, а й бачити те, про що говорить. Та він не дожив до таких часів.

На фронті, в роки війни, він не був, бо в нього не було пальців на правій руці. Під час ремонту млина-олійниці пальці правої руки лишилися в зубах машини. Продовжував працювати в колгоспі. Ми з братом закінчили середню школу, наші дороги розійшлися. У 1949 році брат поступив в гірничий інститут в Дніпропетровську. В 1947 році я поступила в Черкаський педагогічний інститут, на фізико-математичний факультет.

В Черкасах жила моя тета, яка працювала кухарем в одній з їдальень міста. В обід вона давала мені тарілку борщу чи супу і кусень хліба, це була велика допомога. Жили ми бідно, в батька грошей не було, на стипендію я купила собі осіннє пальто і гумові чобітки на каблучку, в каблучок поставили дерев'яну підмостку, так я проходила зиму. Від гуртожитку до інституту було два квартали. Поки я добігала до інституту, я ніг своїх не чула, вони були дерев'яними, очевидно тепер, на старості ро-

ків, я страждаю слабкими ногами через бідування в молодості.

На куті вулиці К. Маркса, де розміщувався педінститут, була крамниця готового одягу. На вітрині висіло темносинього кольору зимове пальто. Я годинами стояла, дивилася на те пальто, і як мені його хотілось одягти, адже воно було точно на мене. В 1951 році закінчила інститут, за направленням працювала на Хмельниччині, в Новій Ушиці, в технікумі механізації-сільського господарства, читала математику. Працювала два роки.

Почав тяжко хворіти батько. Тяжкі фізичні роботи без відпочинку, нелегкий моральний стан вплинули на стан здоров'я.

В 1954 році тяжко хворів, лежав у лікарні. До цього часу ми з братом Віктором здобули вищу освіту, брат працював інженером в Брянці на Донбасі, я повернулася додому, працювала в Кишеньківській середній школі, викладала математику. Коли ми з братом провідували батька в лікарні, він нам говорив, що віддав здоров'я і навіть життя, а держава не дала йому нічого. „Я радий за вас, що ви в тяжких умовах здобули вищу освіту, і тепер держава вам поверне все те, що я зробив, а отримати, – не отримав, – говорив він. – Лише сильної волі молоді люди змогли отримати вищу освіту в таких тяжких умовах. Я горджуся вами, я вас підтримував і випихав лише своїми натрудженими руками”.

У вересні 1955 року він вийшов на подвір'я лікарні, послушав пісні, які співали хворі, і сказав: „Співайте, а Олексій пішов помирати”. Справді, зайшов у палату, ліг на ліжко і через півгодини помер – на 51 році життя. Брат, як і батько, помер у віці 50 років, у 1981 році.

Олексій дуже любив Т. Шевченка, говорив, що його кріпацьке життя, а батькове вільне – подібні. Лише після його смерті, після 1955 року, у колгоспах почали вводити грошову оплату за працю, давати вихідні дні, чергову відпустку, почали появлятися телевізори. Моя мама пережила батька на 30 років, померла у 1985 році, вона отримувала пенсію 8 крб. на місяць.

Батько своєю працею тримав колгосп на своїх плечах, маючи в руках лише олівець, лінійку, циркуль, крейду, а в кузні – горно, молот і кувадло. Своєю мудрістю і розумом ремонтував прості і складні машини: косарки, молотарки, сівалки, трактори, причепи і навіть комбайни. Ніколи з його вини не зривалася посівна, збиральна чи інші компанії. „Коли я помру, – говорив він, – поховайте мене, як Тараса, щоб я міг бачити Дніпро і кручі, краще життя українського народу від того життя, яке я прожив”. Його так і поховали, під горою Мечетом, де він бачить, як реве ревуний, але його могила не має пам'ятника, стоїть лише маленька, залізна тумбочка, яка нагадує, що тут похований сільський коваль Олексій Малик.

Наталя Кушнір,
с. Світлогірське,
Полтавської обл.

*В імені колишніх учнів
Зальцбургської Гімназії
і гостей на З'їзді 9 - 11 вересня 2005 р.
сердечно дякуємо
п. Несторові Таславському,
адміністраторові „Союзівки” і його
співробітникам
за гарне прийняття і обслуговування.*

*За Організаційний Комітет
Євген Змий, секретар*

ПОДОРОЖІ

Ізяслав – княжий град над Горинню

Давнє місто Заславль, теперішній Ізяслав над річкою Горинь, літописно засвідчене в XIII ст. В „Літописі Руському” його назву, в яку, без сумніву, покладено ім'я людини – засновника, будівничого, власника чи спадкоємця, удільного князя міста, вперше знаходимо під датою 1240 року, коли орди Батия прийшли в землі України-Руси. „І прийшов він до Каменця та Ізяслава і взяв їх”, – записав літописець.

Частина дослідників вважає, що засновником міста був князь Володимир Великий, який побудував цей град для своєї дружини Рогніди та назвав ім'ям сина Ізяслава. Інші вважають, що місто засноване князем Ізяславом. Теперішні краєзнавці датою заснування княжого граду над Горинню вважають 1036 рік.

Великий став ділити місто на дві частини: на лівому березі Горині – старе місто княжої доби, на правому – нове місто XVII-XVIII ст. По монголо-татарській повені місто згадується в 1386 році, коли король Ягайло до чисельних маєтків князя Федора Острозького додав ще й Ізяслав та Корець. Син князя Федора – Василь відбудував місто, укріпив його оборонні мури, вибудував величавий замок. Сліди цього будівництва – залишки фундаментів оборонних мурів – простежуються і в наш час.

Місто на той час вважалось неприступним і було важливим щитом в оборонному ланцюгу південної Волині. Князь Василь 1456 року розділив маєтки князів Острозьких між своїми двома синами: князю Івану – Острог, Юрію – Ізяслав. Юрій поклав початок роду князів Заславських, який по чоловічій лінії вигас в XVII ст. Гостями князів Заславських в Ізяславі впродовж століть були українські гетьмани, польські королі, московські царі, австрійський імператор.

Заславль був містом українських православних святинь – монастиря св. Трійці, чисельних храмів. Про обитель дізнаємось з післямови до відомої Пересопницької Євангелії, яку переклав на українську мову в другій половині XVI ст. архимандрит Різдво-Богородичного монастиря в Пересопниці о. Григорій.

Засновником обителі були, без сумніву, князі Заславські, а місцем знаходження його там, де князь Януш Заславський заснував 1602 році римо-католицький кляштор бернардинів, а до того тут існував православний монастир-фортеця. Щоб зберегти за монастирем святість місця та затерти сліди вікової

віри наших предків – святого українського православ'я – на тому ж місці вибудувало кляштор бернардинів з костелом св. Михайла, в якому зберігався від попередньої православної святині чудотворний образ Божої Матері.

Син князя Кузьми Заславського – Іван (Януш) першим в цьому православному роді став римо-католиком. Він побудував 1599 року в Заславлі парафіяльний костел св. Івана, спалений козаками в ході польсько-української війни 1648–1654 рр..

Через 100 років його відбудував князь Павло Сангушко, який в 1602 році заснував і розпочав будову кляштору бернардинів з костелом св. Михайла. Ця величезна монументальна будівля на лівому березі Горині і по наш час вражає своєю величчю і архітектурною досконалістю. Кляштор бернардинів також спалили козаки Богдана Хмельницького, але той же князь Павло Сангушко 1727 року відбудував його.

Руками князів-перевертнів Ізяслав було перетворено в цитаделю римо-католицької конфесії польського взірця. На зміну римо-католицизму після третього розподілу Польщі 1795 року до міста, як і на всю Волинь, прийшли московські окупанти, які своєю ненавистю до українського православ'я перевернули поляків. Ізяслав почав міняти своє духовне обличчя з католицизму на московське православ'я. Масово зачинено римо-католицькі костели і кляштори у XIX ст., а на їх місці побудовано князем Карлом Сангушком соборну церкву св. Миколая. Князі Сангушки, прямі спадкоємці князів Заславських, вдруге стали перевертнями – від служіння польським королям перейшли до служіння московським царям і їх імперській Церкві.

Станом на 1885 рік, oprіч цих двох мурованих храмів московського православ'я було, в місті ще й два дерев'яні. Всі вони були знищені в ході московсько-більшовицької влади. Більшовики розібрали староміську церкву св. Миколая, а цеглою і камінням вимостили одну з вулиць. Дерев'яну церкву Успення Пресвятої Богородиці в старому місті також було розламане, а матеріал використано для побудови колгоспних стаєнь. Костел і кляштор місіонерів перетворено в склад, а келії використовувались для потреб Червоної армії. Фарний костел перетворили на музей, а в бернардинському кляшторі довгі роки знаходилась місцева ЧК – ка-

Руїни замку в Ізяславі

ральний орган режиму. Єврейську синагогу було перетворено в столярний цех.

В моїй подорожі до Ізяслава минула довга ніч в приміських поїздах від Луцька до Шепетівки та в переповненому старому автобусі від Шепетівки до Ізяслава. З вікон поїзда і автобуса я мав можливість побачити спадщину більшовицької окупації східної Волині – сотні понищених храмів.

В Ізяславі назви вулиць продовжують кричати до перехожих іменами московських катів, місцевих перевертнів, а в центрі міста застиг ідол, до якого ще й сьогодні несуть квіти його місцеві прихильники... На обличчях мешканців я не побачив світла і радості життя, лише кожен з них ніс на собі тягар щоденних клопотів.

На мої запитання з історії і сьогодення міста люди здивовано стискали плечима або ж сприймали мене як дивака, якому нічого не лишилось, як приїхати з Луцька та нав'язувати недоцільні розмови про минуле, якого вони не пам'ятають. Центральною вулицею прямою до мосту-греблі через Горинь, щоб оглянути старе місто.

За мостом, ліворуч над Горинню, піднімається давня неозначена будівля-замок доби князів Заславських. Оглядаю квадратну двоповерхову муровану будівлю з підвалом, збудовану з дикого каменю і стінами з цегли. Ця пам'ятка-руїна фізично нагадує нинішній Ізяслав: вражає своєю запущеністю, забутістю, байдужістю влади і бепам'ятством громадян. Відшукую рештки фундаментів оборонних мурів і веж, а навкруги холодна мряка і сірий день в обіймах осінньої сльоти і вітру, який тут на горі, особливо, відчутний. Спливають слова з вірша Ліни Костенко:

*Кого улещено дарами,
кого утоплено в крові.
І тільки храми, древні храми,
стоять по груді в кропиві.*

Крізь бур'яни і кропиву прокладаю собі стежину з гори, на якій за-

стиг замок-скарбниця 1539 року, до її підніжжя, щоб зфотографувати з боку Горині цю пам'ятку природи і історії. Навпроти – величавий храм, вибудований коштом місцевих жителів і промосковської влади, окупований московською церквою. Іду до руїн костелу св. Івана. Нестерпний дух руїни панує не тільки над самою будівлею, а й в навколишньому просторі.

Крутими немощеними вуличками пробираюсь, крізь грязь і калюжі, до колишнього монастиря отців бернардинів. Нині в цій римо-католицькій святині – тюрма. Власне, тут дві тюрми – з мурами, колючим дротом, сторожовими вежами, вартовими і собаками. Моя спроба зфотографувати зблизька цю масивну будівлю зазнала повного провалу, а карою за таке зухвальство на мою голову полетіла довга низка московської лайки.

Обтяжений гіркими роздумами, іду вуличками старого міста до мосту, щоб подивитись з нього на масивні будівлі колишнього кляштору і костелу отців бернардинів. Напроти нього роздвоєне русло Горині творить невеликий острівчик з деревами і кущами, які розмалювала осінь в свої неповторні, лише їй властиві кольори.

Нове місто зустрічає руїнами палацу князів Сангушків. В минулому зберігались тут безцінні духовні скарби, серед них – чисельні фоліанти, в яких були цілі сторінки з історії рідної землі, нашої церкви і народу. Все це зникло в ненажерливому череві московського монстра, разом з безцінними образами, скульптурами, картинами.

Осінь холодна мряка передчасно насуває вечірні сутінки, які поступово беруть в нічні обійми це багатостраждальне місто, але після кожної ночі, навіть найтемнішої, обов'язково настає день, і я твердо вірю, що прийде до Ізяслава весна, щоб взяти місто і його мешканців в свої обійми з радощів, сонця, тепла і квітів.

Володимир Рожко,
Луцьк

Повідомляємо, що на бажання громади

виставка

ОЛЕКСАНДЕР АРХИПЕНКО, ВІЗІЯ І ТЯГЛІСТЬ

в

УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

222 Схід 6-та вулиця, Нью-Йорк (між Другою і Третьою Аве.)

продовжена до 9 жовтня 2005 р.

Музей відкритий від середи до неділі, 11:30 – 5:00 год.

Заохочуємо відвідати новозбудований Музей і цю унікальну виставку!

За інформаціями тел.: (212) 228-0110; Fax: (212) 228-1947

e-mail: info@ukrainianmuseum.org

web page: www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК у США

запрошує шановне громадянство

на доповідь

ОЛЕНИ ЛЕОНТОВИЧ

„ОКРИЛЕНИЙ УКРАЇНОЮ“

(Життя і творчість Володимира Леонтовича, українського письменника, культурно-громадського діяча і мецената)

Доповідь відбудеться

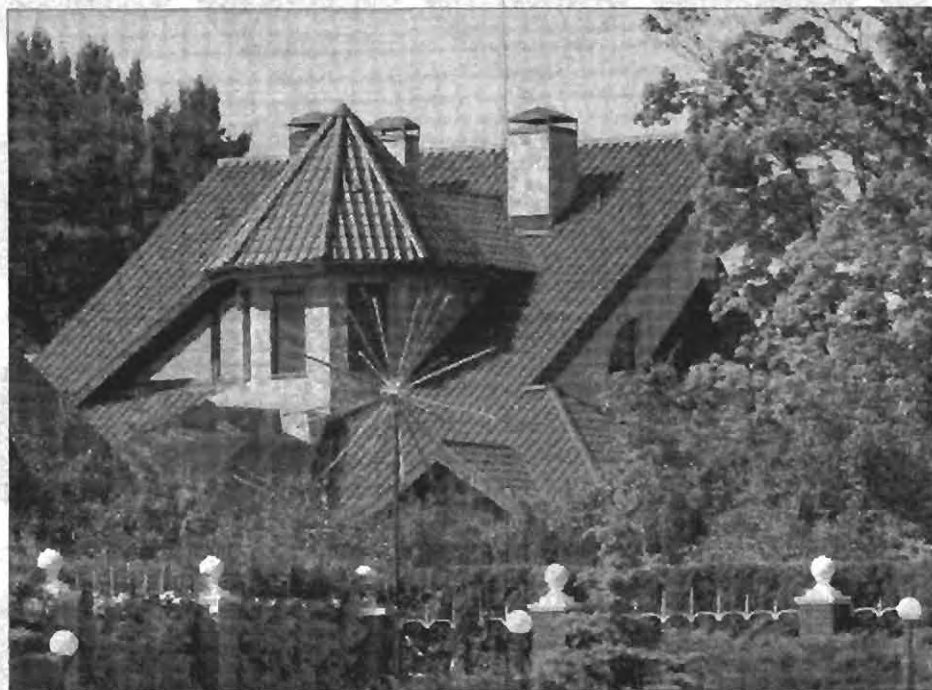
в неділю, 2 жовтня 2005 р., о год. 2-й по пол.

в будинку УВАН

206 West 100th Street, New York, NY 10025

Tel.: (212) 222-1866 • Fax: (212) 864-3977

Таємниці життя на заміських дачах провідних осіб України

У роки комуністичного режиму багато різних подій відбувалося на заміських дачах – сільських будинках відпочинку державної і партійної еліти. Але вістки про ці події долітали до громади хібащо у вигляді чуток, тому що заборона на інформацію у цій площині займався КГБ. Навіть в роки Незалежності гостеві з Америки заборонили фотографувати дачу Л. Кучми в Карпатах. Тепер часи змінилися і фотокореспонденти УНІАН пропонують зовнішній вигляд дач багатьох відомих осіб. Вгорі зліва – зовнішній вигляд дачі колишнього секретаря Ради національної безпеки і оборони

України Петра Порошенка на хуторі Петровський в Бориспільському районі Київської обл. (світлина зроблена 10 вересня 2005 р.).

Сільський будинок колишнього губернатора Київської області Анатолія Засухи (вгорі праворуч) сфотографований 12 липня 2005 р., коли представники правоохоронних органів намагалися вручити йому виклик до суду. За інформацією Національного центрального бюро Інтерполу в Україні Анатолій Засуха цього дня був оголошений в міжнародний і міждержавний розшук за каналами цієї міжнародної організації кримінальної поліції.

Ще дві дачі пов'язані з трагічними подіями. Дача колишнього міністра внутрішніх справ України Юрія Кравченка в елітному дачному селищі в Конча Заспа під Києвом (внизу зліва) сфотографована 4 березня 2005 р., коли Ю. Кравченко був знайдений там мертвим.

Літній будинок міністра транспорту і зв'язку Георгія Кирпи (внизу праворуч) в населеному пункті Бортичів, під Києвом, сфотографований 27 грудня 2004 р., коли його власник – один з найвпливовіших і найбагатших людей в Україні – був знайдений мертвим з вогнепальним пораненням голови.

Фото: УНІАН

Як у Фінляндії перевиховують росіян

Останнім часом усе більше росіян виїждить «на закупки» до сусідньої Фінляндії. Фінам подобається, що росіяни сприяють розвитку торгівлі. Але не подобається те, що з появою гостей з Росії почастішали крадіжки (раніше фіни залишали велосипеди біля крамниць, а тепер замикають їх на ланцюг), також і щодо особистої гігієни гості не привчені до «виходків».

Так і з'являються таблиці з російськими попередженнями про кари. До Росії фіни теж їздять, але такі відвідання місцевостей, які Росія загарбала у 1939-40 роках, викликають у фінів сум, тому що вони бачать велику забрудненість і занепад своїх колишніх поселень.

Андрій Хмельковський

Розшифрував прогнози Нострадамуса

КИЇВ. – Український вчений Олександр Лазарєв стверджує, що йому вдалося розшифрувати всі прогнози Нострадамуса. Про це він заявив 14 вересня на прес-конференції в УНІАН, присвяченій презентації його книги «Нострадамус – апостол Михайл». «Я переконаний, що все розшифрував правильно. Просто не всі катрени (чотиривірші – УНІАН) носять закінчений характер», – сказав О. Лазарєв. За словами О. Лазарєва, в 1102 катренах Нострадамуса описана майбутня історія людства до XXIII ст. Вчений висловлює думку про те, що в XXII ст. може статися Третя світова війна, в якій загине не менше третини людства.

УНІАН

Для кого...

(Закінчення зі стор. 3)

щодо підготовки з участю Б. Березовського державного перевороту в країні і усунення з посади Президента В. Ющенка.

15 вересня вранці російська газета „Ведомости“ подала заяву Зятя Л. Кучми – Віктора Пінчука, який стверджує, що Борис Березовський виділив до 30 млн. дол.

В другій половині дня 15 вересня радник Президента В. Ющенка Борис Немцов заявив, що він в тому, що Б. Березовський виступає на стороні экс-прем'єра Ю. Тимошенко. „Не секрет, що Борис Абрамович підтримував Юлію Тимошенко протягом усього часу ще з періоду Помаранчевої революції в Україні. Це ж зберігається і зараз, після її відставки“, – сказав він в інтерв'ю „Інтерфакс-Україна“.

Екс-радник Юлії Тимошенко Михайло Бродський заявив на нічному каналі „Інтер“ між 14 і 15 вересня, що Д. Жванія і Р. Безсмертний готували замах на экс-прем'єра Ю. Тимошенко. „З розповіді Березовського я зрозумів, у нього справді є докази, що Жванія й Безсмертний, або просто Жванія, хотіли вбити Тимошенко. Що це було не зараз, а наприкінці Помаранчевої революції, для того, щоб вона не стала прем'єр-міністром“, – сказав він і повідомив, що просить Березовського передати в Україну відеокасети, які можуть бути доказом підготування замаху, і попередив його про відповідальність перед британським за-

конодавством за неправдиву інформацію. Також М. Бродський звинуватив В. Ющенка в тому, що той „обдурив мене“.

15 вересня Б. Березовський сказав, що не володіє ніякими підтвердженими даними про спробу усунення Ю. Тимошенко соратником Давидом Жванією.

За словами Б. Березовського, він лише висловив М. Бродському свою думку з приводу взаємин Д. Жванії і Ю. Тимошенко, однак ніколи не говорив про наявність доказів спроби замаху на Ю. Тимошенко з боку Д. Жванії й Р. Безсмертного. „Бродський говорив про те, що він вважає, що Жванія смертельно ненавидить Юлію. Це я можу підтвердити. Він дійсно смертельно її ненавидить. Навіть під час революції, що мене дуже дивувало, він багато разів говорив про неї як про ворога, а не як про союзника, – відзначив він. – Я не виключаю, що вони могли плянувати її усунення, але від подальших коментарів я просто утримуюся“. Б. Березовський сказав: „Я знаю про інші пляни. Я знаю про пляни силового усунення від влади Юлії Тимошенко. Мені нічого не відомо про спробу силового усунення від влади діючого Президента В. Ющенка“. На запитання, чи була загроза життю Ю. Тимошенко, він відповів: „Я сказав, що йшла боротьба за владу і був плян відсторонення її від влади. Чи це називається загроза життю?“

В.о. віце-прем'єра Роман Безсмертний 15 вересня назвав „маршматичною“ заяву М. Бродсько-

го про те, що він і Д. Жванія готували замах на экс-прем'єра.

Посольство США в Україні 15 вересня відхилило заяву Комуністичної партії, що Конгрес США виділив 60 мільйонів доларів на виборчу кампанію В. Ющенка.

Прес-служба В. Ющенка повідомила 15 вересня думку Президента, що Л. Кравчук звинуватив його у використанні грошей Б. Березовського з метою дестабілізації в Україні. В. Ющенко також заявив, що ні з ким не обговорював фінансування своєї передвиборчої кампанії, оскільки в цьому не було потреби.

В. Ющенко зазначив, що на рахунку, відкритому за сприяння Майдану, ще й досі зберігається близько 20 мільйонів гривень. „Я вдячний усім, хто фінансував українську демократію“, – сказав В. Ющенко.

Тоді 17 вересня Л. Кравчук на прес-конференції в Харкові визнав, що не має у своєму розпорядженні оригіналів документів, які підтверджують факт фінансування Б. Березовським виборчої кампанії В. Ющенка. З'ясовувати, відповідає це дійсності чи ні, повинна парламентська слідча комісія, переконаний Л. Кравчук. „Не моя справа займатися розслідуванням“, – сказав він. „Є суб'єкт – пан Березовський, його слова, від яких він не відмовиться. Якщо потрібні будуть справжні документи, це повинна зробити слідча комісія“, – сказав він. На президентських виборах 2004 року СДПУ(о) підтримувала В. Януковича.

За матеріалами ЗМІ

Сенсаційні...

(Закінчення зі стор. 3)

користання чужинецькими фірмам „без будь-яких конкурсів, без якихось розподільчих договорів. Я не здивуюся, якщо колись ми дізнаємося, що шельф Чорного та Озівського морів Україні вже не належить“, – додав Турчинов. Він нагадав приклад Іллічівського порту, який в.о. міністра транспорту та зв'язку Є. Червоненко нібито віддав у приватні руки без конкурсу та без рішення Фонду Держмайна. На ці звинувачення оперативно відгукнулася прес-служба міністерства, яка „негативно оцінює намагання колишнього керівника Служби безпеки України О. Турчинова втягнути Мінтрансзв'язку у політичний скандал. Зазначене звинувачення абсолютно безпідставне та ґрунтується на неперевірених фактах та скаргах окремих профспілкових діячів, які намагаються впливати на господарську та фінансову діяльність порту“, – йдеться у заяві.

Дісталось від Турчинова і НАК „Нафтогаз України“, яка нібито бере мільярди кредити під стратегічне майно України, зокрема – газотранспортну мережу. Кредити проїдають і неефективно використовують, а борги „Нафтогазу“ скуповують офшорні структури. „Наїхав“ Турчинов і на Петра Порошенка. РНБО нібито тиснула на суддів, зокрема щодо вирішення господарських справ. Також О. Турчинов твердить, що перший помічник Президента О. Третяков через інших осіб погрожував йому і колишньому прем'єр-міністрові Ю. Тимошенко, шантажуючи їх після відставки.

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Ощаджувати найпростіше:

Довгий Термін
(5 Річний Сертифікат*)

4.92% АРУ

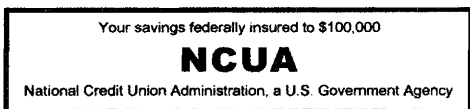
Короткий Термін
(3 місячний Сертифікат*)

3.10% АРУ

Найкоротший Термін
(Звичайні Ощадності)

2.22% АРУ

АРУ - Відсотковий заробіток у річному відношенні. * \$500.00 Мінімальний вклад. Штраф може бути наложений за передчасне розірвання умови Сертифікату. Різні терміни сертифікатів. Рати можуть мінятися без попередження.

Головне Бюро:

108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251

Філії:

Кергонксон:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446

Tel: 845 626-2938
Fax: 845 626-8636

Юніондейл:

226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Асторія:

32-01 31st Avenue
Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL
Наша електронна сторінка:
www.selfreliance.org

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україну:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,

гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саламі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Український Народний Союз
пошукує осіб зацікавлених
продавати життєве забезпе-
чення (страховку). Вимагаємо
знання англійської мови та
професійного вишколу (ліцензії).
Платимо комісове на рівні з
американськими установами,
та даємо списки проспектів.
Зацікавлених просимо зверта-
тися на

тел. 973) 292-9800
додатковий 3018

• ДО ВІНАЙМУ •

На продаж або до винайму

„Карпатія“ – пансіонат

Rt. 23 A, Lexington, NY 12452. Будинок з ганком, 12 спальень, 4 лазнички з ваннами, вітальня і велика їдальня, кухня, гараж, 2 малі бонгало приблизно на 3-ох акрах землі, 7 миль від Гантеру (15 хв.).
Ціна \$350,000

Тел.: (518) 989-6622 Віра Андрушків
(202) 347-4264 або
(202) 460-3826

ЙОСИФ КУПЧАК

ВЛАСНИК

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні європейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

DNI PRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Tel.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

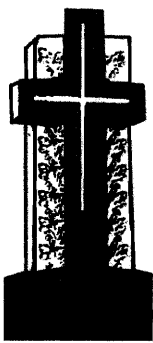
PHILADELPHIA, PA

1801 Cottman Ave

Tel.: (215) 728-6040

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З
РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ
НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Відправляємо і полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страховкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ
ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ —
ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ!

До 60-річчя від дня смерті о. Степана Онишкевича

Священик о. Степан Онишкевич народився в 1861 р. в Угнові і був дядьком майбутнього командира Закерзонського краю – Мирослава Онишкевича „Ореста”, якого поляки 6 липня 1950 р. стратили у Варшаві. Степан виховувався в національно свідомій родині, в рідному містечку закінчив початкову школу і вчився в Академічній гімназії у Львові, де здобув матуру. Після матури його покликали на військову службу до Відня, де він як старшина австрійської армії включився в працю студентського товариства „Січ”. У цьому товаристві він познав багато прекрасних людей, серед яких були, майбутній лікар Ярослав Окуневський, Іван Козак та ряд інших. Після військової служби С. Онишкевич пішов на студії до Духовної семінарії у Львові. Будучи студентом він був активний в молодіжній праці, особливо в товаристві „Дружний лихвар”, що з 1882 роки діяв, як українське „Академічне Братство” і провадило воно національно усвідомлюючу працю, головню серед студентства. Тут Степан познав Євгена Олесницького, Костя Левицького та інших товаришів, з якими разом укладали пляни майбутнього політичного, культурного і економічного відродження Західної України. Після закінчення семінарії, він одружився з Софією Фолис, був висвячений і зразу разом з дружиною поринув в громадську працю. Були плугаторами на народній ниві священики і їхні дружини, а також і багатьох діти. Його проповіді були виповнені Божим Словом і були тими лекціями з історії і літератури, які допомагали стати нашої громаді національно свідомим народом. Йому завдячуємо, що повстало товариство забезпечень „Дністер” у 1892 р. а на його основі при допомозі Василя Нагірного засновано кооперативний банк у 1895 році. Крім того, о. С. Онишкевич вивчав аграрне питання в Галичині та намагався перевести реформу рілну, за допомогою якої допомогти малоземельним селянам набути землю, яка становила джерело їхнього життя. В цій ділянці плідно співпрацював з о. митр. Титом Войнаровським, з яким хотіли створити парцеляційний банк, за допомогою якого можна б було одержувати кредити і тим підвищувати рівень українського села. Понадто чимало зусиль о. С. Онишкевич поклав, до комасації ґрунтів. Прикла-

дом може послужити його парафія в Хишевичах коло Рудок, де таку комасацію він перепровадив і з того приводу видав книжечку про комасацію накладом т-ва „Просвіта”.

В 1899 р. провідні українські діячі Євген Левицький, Володимир Охримович, Михайло Грушевський, Іван Франко та інші заснували Національно-демократичну партію. До неї зразу приєднався о. С. Онишкевич і став її активним діячем. Саме в 1907 р. його було обрано від цієї партії послом до австрійського парламенту у Відні, де він як член Парляментарного клубу аж до 1918 р. виступав з конструктивними розв'язаннями багатьох проблем, які були пов'язані з життям українців. Він разом з Євгеном Олесницьким динамізував діяльність т-ва „Сільський господар”, в якому він понад 30 років плідно працював. Важко собі уявити, скільки відчитів, нарад і поїздок відбув цей душпастир по цілій Західній Україні. Неспісб поминути і того, що о. С. Онишкевич навіть під час визвольних змагань сприяв і допомагав українській справі. Вже у 20-их рр., коли він повернувся на парафію до Рудок, там побудував прекрасний Народний дім, допоміг розбудувати Повітовий союз кооператив, зміцнив діяльність „Сільського господаря”, а крім того, активно брав участь у багатьох крайових організаціях. Був діячем товариств забезпечень „Карпатія”, стисло співпрацював з видавництвом „Діло”, кредитівкою „Дністер”. Навіть коли вже почав хворіти, з ліжка писав свої пропозиції і зауваги до багатьох організацій, намагаючись їм своїм досвідом допомогти в праці. Перезирав в особливий спосіб Другу світову війну і вірив, що ця війна змінить не лише долю селянина, але, в першу чергу, стане джерелом відродження української державності. Був це дійсно зразковий священик, яким повинен гордитися рід Онишкевичів, так як полковником Мирославом Онишкевичем „Орестем”. Це надзвичайно заслужені великі особистості України, які своє життя посвятили вповністю своєму рідному народові.

Помер о. Степан Онишкевич на 74 році свого трудового життя у 1945 році в Рудках на Львівщині, де його і похоронено. Нехай такі національні Велетні стають прикладом для наших сучасників.

Ярослав Стех

У глибокому смутку повідомляємо, що в п'ятницю, 16 вересня 2005 р. у Філадельфії, Па., відійшла у вічність найдорожча
ДРУЖИНА І МАМА

бл. п.

КАТЕРИНА ДИЧКО

донька Данка і Мертони Шумадів,
нар. в Раві Руській, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 23 вересня 2005 р. в українській католицькій церкві Царя Христа у Філадельфії, Па., а відтак на цвинтарі „Lawview”.

У глибокому смутку залишилися:

муж – МИХАЙЛО
син – МИХАЙЛО, мол.
та ближча і дальша родина.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього несподівано в четвер, 8 вересня відійшов від нас у вічність наш найдорожчий і невіджалуваний
БАТЬКО, ДІДО, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

РОМАН БОЙКО

нар. 10 липня 1933 р. у с. Підгайчики, Україна.

Довголітній учитель, голова Народного Дому в Ірвінгтоні, Н. Дж., член спортивного клубу „Чорноморська Січ”, колишній капітан US Army Reserves, член Українсько-Американських Ветеранів (Post #6).

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 12 вересня 2005 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н.Дж.

Похорон відбувся у вівторок, 13 вересня 2005 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. Похований на цвинтарі Hollywood Cemetery в Юніон, Н.Дж. біля бл. п. дружини Ольги.

Зложені пожертви в пам'ять Покійного призначені на цілі близькі його серцю: церква Покрови св. Богородиці в с. Підгайчики і на сироти в Україні.

Горем прибиті:

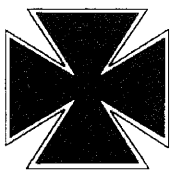
діти – БОРИС
– ХРИСТИНА БОЙКО-КІРА
– ІРЕНА з мужем МИХАЙЛОМ ЯБЛОНСЬКИМ
внуки – ЛЕСЯ і АДАМ БОЙКО
– РОМАН, МИХАЙЛО і АНДРЕЯ ЯБЛОНСЬКІ
брат – ОРЕСТ з дружиною ЛЮБОМИРОЮ і доньками
МАРТОЮ КАРДАШИНЕЦЬ з мужем ТОЛЬКОМ
і сином РОМАНОМ та ЛІДОЮ АНДЕРСЕН
з мужем АЙВО
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна йому пам'ять!

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ої УД УНА
СТАНІЦЯ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членами і українською громадою, що 12 вересня 2005 р. відійшов у засвіти на 85 році життя, активний член Станиці, учасник боїв дивізії під Бродами

бл. п.

МИРОСЛАВ ГЕЛЬО

Похорон відбувся 16 вересня 2005 р. на цвинтарі св. Марії на Фокс Чейсі, Па.

Опечаленій дружині Ірені, синам, ближчій і дальшій родині,
складаємо щире співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039)
Fax: (973) 292-0900

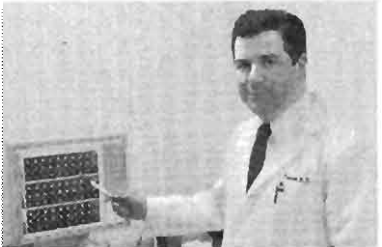

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець
забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224 • Tel.: 716 674-5185
Fax: 716 675-2238 • osyp@unamember.com

„АПОН” МУЗИКА І ВІДЕО
ЗАМОВЛЯЙТЕ
14-ТА РІЧНИЦЯ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
VHS \$25.00 DVD \$35.00 APON- 2011
Apon P.O. Box 3082, Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease,
Interventional, Nuclear Cardiology
and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional”
кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в
двох зручно розміщених сучасних офісах
776 E. Third Ave. 1432 Hylan Blvd.
Roselle, NJ 07203 Staten Island, NY 10305
(908) 241-5545 (718) 351-9292

ОРКЕСТРА „ЛУНА”
Музика на весілля, заборони, фестивалі.
Святкування роковин.
ОПЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, заборони, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
• Серйозні персональні пошкодження
• Купно, продаж нерухомостей
(Real Estate and coop-closings)
• Репрезентування комерційної
діяльності
• Securities arbitration
• Розводи
• Заповіти-офіційні завірення
157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправах)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярські друки
• весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)
Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRLINE
TICKETS FROM USA TO
KYIV, LVIV, ODESA
and WARSAW
Restrictions Apply

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ – СВОБОДУ!
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ
ШАНОВАНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В
ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!